

Inc. 161 (I)

T. 878604

C. 1000206068

Tabula huius libelli.

De octo casibus de quibus quis potest confiteri non proprio sacerdoti sine licentia secundum hosti. 131

De primo casu.

De secundo casu.

De tercio casu.

De quarto casu in quo includunt pegrini. mercatores. familie principis. baylini et episcopi.

De quinto casu.

De sexto casu quod episcopus solum in sua diocesi habet iurisdictionem.

De septimo casu quando potest laycus reconciliare eclie excommunicatum. non tamen absolvere.

De octavo casu.

Quomodo vel quando curatus debeat dare licenciam alteri confitendi: vel negare quando ab eo petitur. 132

Quod religiosus non debet audire confessum. nec electioni de se facte asentire sine licentia superioris. 133

Si confessor forte absolverit aliquem de casu in quo non potest: quid debet facere. 133

De duplici claue confessum. scilicet potencie et scie et de dña inter utraq; et quanta debet esse scientia confessum. 134

Si teneatur confessum scire de oibus que sibi dicuntur in confessione an sint mortalia vel venialia. 134

Quod confessor non debet de facili dare sentenciam de mortali iudicando peccata et quod consulat in dubijs quod tutius est teneri. 135

Confessor tenetur scire casus in quibus quis tenetur iterare confessionem et sunt sex. 135

De bonitate confessoris. 138

Qualiter se debet habere ad penitentem confessor. 139

De quibus debet interrogari peccator. 139

Pro quolibet mortali esset septenis penitencia imponenda. 141.

Quomodo penitencia sit danda. 142

Consilium pro diuitibus. 142

De confitente qui non confitetur quod novit confessor. 143

De modo absoluendi et de forma absolutiois secundum thomam. 143

De absolvente secularem quem non potest. 144

De non intelligenti confessionem.

¶ De penitencia imposita post absolutionem facta in mortali tenetur iterari. 122

¶ Dū q̄s facit p̄nias sibi iniūctā si labat̄ in mortali. 125

¶ De caib⁹ resuatis ep̄is tā de iure q̄ de cōsuetudie appio. 126

¶ Hostien. ponit alios casus. quos ep̄i sibi reseruant.

¶ Guillelmus ponit alios ca⁹ quos ep̄i sibi reseruant.

¶ Predicatores minores p̄sentati p̄ audientia cōfessionum possūt absoluerē de casibus quos ep̄iscopi sibi reseruant ex ceptis de iure ep̄is reseruatis. 127

¶ Que est atrox iniuria ⁊ leuis. 128

¶ Que differentia est inter atritionem ⁊ contritionem.

¶ Octo casus quibus quis potest confiteri non proprio sacerdoti sine licentia secundum hosti.

Dota secundum petrum de palu. casus i quibus quis potest alteri confiteri quam proprio sacerdoti sine licentia e^o quos ponit hosti. in summa: et sunt octo. Primus est propter indiscretionem proprii sacerdotis. Secundus quando parochianus transtulit domiciliu suum. Terce^o cum est uagabundus. Quartus si querat domiciliu quo se conferat quo usque alicubi habeat. Quintus ratione delicti. Sextus ratione studii ut scolares. Septimus ratione necessitatis. Octauus si sacerdos non propius ponat spem in ratificatione.

no. bene.

De primo can^o quo potest quis confiteri non proprio sacerdoti sine licentia.

Primus casus est propter indiscretionem proprii sacerdotis. et hec comprehendit quando ipse sacerdos propius est sollicitator ad malu. uel reuelator confessionu. uel talis quod ex confessione iminet piculu confitenti uel confessori. In hoc ergo casu dicit hosti. quod eo ipso habet licentiam a iure aliu ad eundem. de pe. di. vi. placuit. Sed alii dicunt quod debet petere tunc licentiam ab eo. uel a superiori. quia decre. omnis. dicit. quod quando ex iusta causa uoluerit alteri confiteri petat licentiam a proprio sacerdote. Et quis hoc intelligat nisi ex culpa sua hoc peccat uideat tamen melius etiam sit ex culpa sua. quia culpa sua. hoc non debet alteri nocere. puta superiori. sicut proprio sacerdoti mortuo uel excommunicato. non eo ipso licet ire ad aliu. sed oportet recurrere ad episcopum. Si superiori adiri non potest. uel etiam si eque est defectuosus. tunc quia ad papam non est facilis recursus aliu adiri potest eo ipso. Quando ergo proprius sacerdos oio qui adiri potest pro tunc indiscretus et ineptus est et qui tunc non potest adiri sine licentia. uel saltim cum licentia petita et non obtenta potest ire ad aliu. Dico autem petita quia et si sit indignus audire non est tamen impotens comittere. Et in hoc. scilicet quod debet petere licentiam ab ipso uel ire ad superiorem. concordat. tho. pe. et Alan. et innocencius et Uulter. et quod si negat ab eis licentia tunc predicti dicunt. quod id est iudicium est de eo quod et de illo qui non habet copiam confessoris. Unde magis debet eligere layco confiteri nec in hoc transgreditur precepta ecclesie. quia precepta iuris non se extendunt ultra caritatem. nec etiam fit iniuria sacerdoti. quia privilegium meretur amittere qui concessa sibi abutitur potestate. Sed pe. de pa. dicit quod tunc potest ire libere ad alium ut patet supra.

no

8
no
¶ si non posset alium habere ⁊ necessitas immineat. dicant
predicti doctores q̄ confiteatur peccata in genere sine eo de
quo posset malum prouenire.

¶ Quomō pōt q̄s cōfiteri nō pprio sacerdoti sine l̄nia.

8
no
Secundus casus est quando parrochianus transtu-
lit domiciliū suū. tūc enī desinit esse prochiā^o p̄mi
⁊ fit prochiā^o illi^o ad c^o prochiā se trāstulit. Sz si in
duabus parrochiis haberet domiciliū. in vna māeret t̄pre
estiuāli. ⁊ in alia t̄pre yemali. vtrobiq̄ sortitur forū. nō siml̄
sed successiue. s̄m q̄ habitet hinc ⁊ ibi. ⁊ tunc recipiat hic
sacramenta quando hic habitat. al̄ alibi.

¶ Terci^o casus quo quis coufiteē nō pprio sacerdoti.

8
no
Tercius casus est cū est uagabū^o non habēs nec
petens domiciliū. Iste potest confiteri cui vult.
curato vel ep̄o in cuius parrochia est. p̄mo. etiam
non curato. vt videtur. quia nulli subditus subdit se cui vlt
Nam omnis sacerdos potestātē ordinariam ⁊ iurisdictionē
habet ex sua ordinatiōe. sed subditos habet solum eos qui
se ei submitunt. nisi q̄ s̄m iura. qui se semel alicui submitit
factus est eius parrochianus. nec potest se aliis submittere.
quousq̄ p̄mo se subtrahat simpliciter. nisi de voluntate il-
lius ar. de. pe. di. vi. placuit.

¶ De quarto casu in quo includunt^r pegrini. mercatores
⁊ familie p̄cipis ⁊ baylini ⁊ ep̄iscopi.

8
no
Quartus si querat domiciliū quo se transferat quo
usq̄ alicubi habeat. Et de pegrinis quidem dicen //
dum est q̄ si sine l̄nia curatorū ⁊ ep̄oz p̄fecti sunt
nil p̄uilegii habent in hoc. Si aut̄ de l̄nia eorū p̄fecti sunt
eo ip̄o habent interpretatiuā l̄niaz cōfite^odi. Cū sine confes-
sione digne pegrinari nō q̄ant. Si etiā veniat pasca cōicari
possunt p̄pter eandē l̄niaz ip̄licitam ⁊ de casu ep̄ali absolui
quia ep̄s non retinēdo sibi auctoritatē licentiādi pegrinos
ex hoc. ipse videtur eis dare licenciam cōfite^odi de casibus
ep̄alib^o. sicut curatus de parrochialibus. De mercatoribus
aut̄ si nusq̄ habent domiciliū. nisi seq̄ndo semper nūdinas
idem est q̄ de vagabundis. Et idem est si in loco teneāt ho-
spiciū sed nō declināt illuc pascate cōiter. Non enī videt^r
tunc habere domiciliū quo ad sacramēta. Et de familia p̄-
cipis. Vel baylini. qui nūq̄ in eodem statu permanent. ex

quo ipsi licet teneant hospiciū suū alibi non tamen il //
 lucredeunt nisi ad horam. Nam isti uagabundi censentur .
 Idem de familia ep̄i layca. quia non sic habet ius in ea si //
 cut cardinalis. Sed si essent de diocesi ipsa . de eius licencia
 cōfiteant̄ . si autem de alia ex quo eius hospiciū dimiserunt
 quia per diocesim vagant̄ respectu illius dioces. vagabun
 di reputant̄ . ut de l̄nia ep̄i illi⁹ . vel curati alicuius ad cuius
 parrochia veniūt possunt confiteri. Concor. aut̄ in hoc . s.
 q̄ peregrini. negociatores. ⁊ alii viatores si nō habēt l̄niaz a
 suis curatis vel ep̄is. vel sine licencia eoz iter accipiunt non
 possunt ab aliis absolui. Inocenci⁹ hosti. ⁊ Guill.

¶ Quintus casus.

Quintus casus ratione delicti. v. q. iij. placuit q̄ q̄ //
 dam dicūt esse verum. tūc soluendū. quādo prop //
 ter hoc est excōicatus a prelato illius loci p̄pter il
 lō peccatū sicut cōsuevit fieri ⁊ furtis ⁊ hmōi. quoz ignorā
 tur auctores. mittend⁹ esset talis ad excōicatorē absoluē
 dus ab eo. Sz si peccatū est occultū ⁊ p̄pter hoc nō est excōi
 catus. potest etiam de hoc confiteri p̄prio sacerdoti. ut di //
 cit̄ in sūma pisana. franciscus. zan. refert laudē. tenere q̄ cu
 rati ⁊ etiam fratres admissi ad audiēdum cōfessionē fm cle .
 dudū possunt audire ⁊ absoluere peccata cōmissa non solū
 in diocesi sed etiā extra territoriū diocesis. dum modo confi
 tentes possint illis confiteri. i. q̄ sint illius diocesis. vel par
 rochie quo ad curatos.

¶ Sextus casus q̄ ep̄s solum in sua dioc. hz iurisdictōez .

Sextus ratione studii ut scolares ⁊ si non sint nisi p
 annū moraturi in studio. vel quia non habent pl⁹
 de spacio ab ep̄o vel capitulo de cuius l̄nia ibi sūt
 vel quia sic disponūt. v. quia de prochia in parrochia mu
 tant̄. De illis vero qui veniunt de omni parte regni ad par
 lamentum parisiū cū rex reputet se fiscū non cognoscēs su
 periorē in toto orbe. videt̄ q̄ ibi possint confiteri ep̄o ⁊ cu
 ratis in quoz parrochiis cōducūt domos. Sed cōtrariū est
 verū. s. q̄ nō possunt absolui ratiōe parlamēti. si nō habent
 l̄niā a suis platis. qz rex nō hz ptātem in spūalib⁹ . Ep̄s aut̄
 solum sue dioces. Un̄ i curia romana sicut curato suo sūmo
 penitēciario de omni loco mūdi potest confiteri ⁊ penitēci
 ari simplicibus sicut vicariis sui curati.

Septimus casus est quando potest laycus reconciliare
eclie excoicatum nō tamē absoluerē a peccatis.

Septimus ratione necessitatis qz in mortis articulo
omnis sacerdos ab ecclesia nō precisus auctoritate
iuris fit pprius sacerdos. de offi. ordinis pasto-
lis. ex hoc quod habet de. d. se. di. iiii. sacramentū. Uides qz
etiam layc⁹ in hmōi necessitate cōstitut⁹ possit excoicatum
recōciliare eclie. si nō est ipse precisus. nō tamen absoluerē a
peccatis audiendo confessionem.

Octauus casus.

Octauum casum ponit hosti. si sacerdos nō pprius
ponat spem in ratihabitōe. s; ut dicit in summa pi-
sana et bene. Iste casus cōter nō tenet. rationem a-
signat pe. de pal. Nulla enī ratihabitio cōfirmat sacramētū
quod nullū fuit. qz et si nō in sacramētis ratihabitio saltē pp-
aliquo valere pōt. quia ille solēnitatem mutare pōt sicut de
ecclesia non per ep̄m dedicata ante. in sacramentis non po-
test valere. quia ipsam mutare nō potest. quia regula iuris
est qz ratihabitio retro trahit et mandato conpatur. Quan-
do solo mandato a principio res agi potest. in talibus locū
non habet. quando. s. sacramenti essentia deficit. quia tunc
totum iterandū est. De essentia aut absolutōis est potestas
iurisdictionis. qm potestatem erga talem non habet ex hoc
qz ponat spem in ratihabitioe.

Quomodo vel quādo curatus debeat dare vel negare
līnīaz alteri cōfiteōdi quādo ab eo petitur.

Nota qz secundū pe. de pa. di. xvij. parrochianus si
petit līnīaz alteri cōfiteōdi indeterminate. nō det cu-
rat⁹ nisi sit verisimile qz petēs nō eligeret nisi eq̄ bo-
nū vel meliorē. Si vero noiat sibi aliū de quo vīsibile ē qz
sit eq̄ bon⁹ vel melior ad cōfessionē audiendā. nō neget. quia
forte h; pctm̄ qd erubescit cōfitei et p⁹ moreret sine cōfessioe
qz sibi cōfiteret. Si vō apparet qz ē eq̄ bonus. aut p famam
aut per uisum sue persone. vel p cōuersationē personarū sibi
cōfiteōtiū q̄ min⁹ religiose cōuersat. et tūc simpliciter debet
negare innotescendo qz ille non potest absoluerē. Quod ta-
men intellige cum ille ad quem vult accedere parrochianus
non habet auctoritatem nisi ex cōmissione ipsius curati. di-
cendo etiam qz est patus audire eum. Si tamen est talis qz

ad hoc sit sufficiens . vel etiam q̄ est paratus dare sibi unū
 aliū loco sui . in quo casu bene uideat ut det sibi ad hoc suf-
 ficientem . Nā si insufficientē daret . sibi imputaret detrimē-
 tum quod inde seq̄retur oui sue . quia fm̄ iura q̄ parū dili-
 genti socio rem suam custodiendā cōmisit . sue facilitati im-
 putari debet si p̄ijt . Si aut̄ petitus a prochiano ⁊ diffamat⁹
 habet potestatem superioris . puta quia est vicarius ep̄i . v̄l
 confessor deputatus in ordine p̄dicatorū vel minorum vel
 huiusmodi . non p̄pter hoc p̄hibend⁹ est simpliciter . quia
 iudex malus ordinarius vel deligat⁹ non perdit iurisdicōez
 suam . sed debet dicere petenti . non expedit tibi q̄ vadas ad
 illum . nec ibis de voluntate mea . nec assensu . nec l̄nia . s̄z ip̄e
 habet potestatē ab aliis maiorē vnde non possum tibi p̄hi-
 bere . sed paratus sum te audire vel per vicariū vel per extra-
 neum idoneum . Et fm̄ hoc soluitur obstancia illius . s̄ . q̄ nō
 pōt esse pastoris excusacio si lupo oues comedit ⁊ pastor
 nescit . quia hoc verum est quando pastor scire debet ⁊ pōt
 ⁊ licz semper aliquis debeat reputare aliū meliorem se sim-
 pliciter non tamen quātū ad omnia . puta q̄ntum ad officiū
 hoc vel illud . Item suspensiones habere possumus nō ad iu-
 dicandum p̄imum sed ad cauendū nobis . nā si video pau-
 perem non iudicabo furem . tamen ne forte sit fur . custodio
 rem meam ab eo . ⁊ sic in proposito . tamen nisi contrarium
 appareat . plus debet homo p̄sumere de his quos papa vel
 episcopus per totam diocesim p̄ficit q̄ de se qui deputatur
 ad vnā parua parochiam .

no. bened

¶ Religiosus nō debet audire cōfessiones nec electiōi de se facte assentire sine l̄nia sui superioris .

Nota q̄ religiosus nō debet audire cōfessionem etiā
 illorum qui habent l̄niaz eligendi sibi confessorē
 quādocūq̄ . etiam si haberet a papa . sine auctori-
 tate siue l̄nia superioris . q̄ sine suo supioze velle v̄l nolle non
 h̄z . patet hoc p̄similitudinē de electōe si religiosus li . v̄s . vbi
 dicit q̄ electiōi de se facte nec potest assentire sine licētia su-
 perioris . S̄z vbi papa noiati eligit religiosum ad aliq̄d of-
 ficiū p̄sumit industria p̄sone nosse . Unde nō requirit̄ alterius
 licēcia . siue p̄ inq̄sitōe . siue p̄ predicatione . siue p̄ audientia
 cōfessionū siue p̄ p̄latione vel alio quocūq̄ . Sed p̄ hoc q̄d
 papa daret l̄niaz alicui q̄ posset eligere sibi quēcūq̄ etiā re-

no

ligiosum pro audientia confessionum & predicatione ex il-
la licencia non debet religiosus audire confessiones vel p-
dicare sine lñia sui superioris vñ abbatis. ar. de hoc. extra de
iude. q̄ sit laudabile. Si tamen in dicto casu religiosus audi-
ret sine lñia prelati tenet absolutio. ita q̄ non oporteret cō-
fessionem iterare q̄uis male faceret.

¶ Si confessor forte absoluerit aliquē de casu de quo nō
potest absolvere. quid debeat facere.

Quicūq̄ absoluerit aliquē ab aliquo peccato in ca-
su in quo non pōt. siue q̄ reseruatus est ep̄o siue q̄
nullam habet auctoritatē q̄uis grauit̄ peccet. pre-
cipue cū hoc facit scienter. vel etiā ex ignorācia crassa iuris.
non tamen censuram aliq̄m seu excoicatiōez ex hoc incurrit
siue sit cleric⁹ secularis siue religiosus dictus absoluens fm
fran. zan. & zen. Et tenetur illū quem sic absoluit auisare de
errore suo si cognoscit vel potest inuenire. Ille tamen quo
ad deum excusat. dū hoc ignorat. Et quod dictū est q̄ con-
fessor debet eū auisare quē absoluit cum non possit intelli-
gitur quando fieri potest sine scandalo notabili. Unde qui-
dam multū periti dicunt. q̄ talis confessor petat auctorida-
tem a superiori sup casum in quo nō potuit absolvere & tñ
absoluit. q̄ habita uocet eum quē absoluerat cū non posset
& per aliquē modū cooptum interroget de aliquib⁹ q̄ sibi
confessus est. quasi melius volens informari. ac si non ple-
ne intellexisset. & si q̄ alia comisit criminalia postea. & sic ab-
soluat ab omnibus iterū: & tūc: & prius alias auditis. Et si
magnum scandalū ex hoc timeret. quia predictis modis ser-
uari non posset. absoluat absentem. si ab vltima confessiōe
adhuc creditur pseuerans in gracia. Aut alias si placet. Cū
ex hoc timeret notabile scandalum euenire comittat sūmo
sacerdoti xp̄o. Presertim q̄ndo multitudo est sic neglecta.
vel multum distant a loco vbi est cōfessor. ¶ Sed si religio-
sus absolueret ab aliqua sentēcia excoicatiōis suspensionis
vel interdicti in iure posita. incideret in excoicationem a q̄
nō posset absolui citra sedem ap̄licam. extra de preuilegiis.
ca. i. in cle. secus si absolueret a sn̄ia hoīs q̄ tūc non incur-
reret fm. pau. q̄muis grauit̄ peccaret. Sz clerici seculares

absolviendo a sentenciis iuris. quibus et ipsi male faciant. non tamen censuram incurrunt.

¶ De duplici clauē cōfessoris. s. potencie et sciencie et de differēcia inter utraq; et quanta debet esse sciēcia cōfessoris.

Est enim duplex clauis ordinis. s. clauis potencie. et clauis sciencie. Unde petro dixit xps. Tibi dabo clauis regni celorum. Mat. xvi. Nota tamē qd scia nō dicitur clauis. s; ipsa potestas discernendi siue examinādi. et cognoscendi in foro cōsciencie: et ptās determinādi seu definiendi causam. i. ligandi: et soluendi dicitur clauis potencie. Ista duplex potestas est vna i essencia. s; duplex in effectu. Sciēcia autē acquisita non est clauis sed iuuat bene vti clauē. De his clauibus habes xx. di. p totū. De quātitate sciencie cōfessoris quanta. s. oporteat eum habere peritiā di. Aug^o. de pe. di. vi. c. i. Oportet vt spūalis iudex sciat cognoscere qd qd debeat iudicare. Dicit Tho. in iiij. di. xvij. in expositiōe lre. Hec sciēcia et si non sit maior. tamen debet esse tanta vt sciat discernere inter pctm et pctm. et mortale et veniale. Et si i aliquo esset dubitacio sciat considerare vt possit recurrere ad discretiores. Albertus autē in iiij. di. xij. dicit qd non tenet sacerdos scire discernere nisi in cōi. q̄ sint capitalia: et q̄ sint mortalia cōia et que venialia ex genere. S; hoc nesciens dicit idem puto qd peccet mortaliter audiendo. et eū instituēs pl^o peccat q̄ ipse. et eū pmittens institutū ministrare. si sua interest talē phibere. Dicit etiā qd in pplexis q̄stionibus. sacerdos prochialis ecclie debet esse ita discret^o. vt talia difficilia esse sciat nec procedendum in eis sine superioris consilio v^l auctoritate. Hec alb. in quarto. Durandus ordinis minorum in summa sua libro primo. parte prima. distinctione prima. Dicit qd quotiens confessor se ingerit ad confessiones audiendas totiens se offert ad respondendum de quolibet et interdum de casibus inopinatis et in auditis: et de questionibus valde perplexis. Debet ergo confessor scire discernere inter peccata et differentias peccatorum. Unde scire debet si ea que sibi exprimit penitens sunt peccata vel nō et vtrū d̄ctus quos facit sint liciti v^l illiciti. et quādo teneatur ad restitutiōem vel non. Et vtrum debeat ipsum prohi

Handwritten initials or a small mark, possibly 'D' or 'M' with a flourish below it.

bere a comunione vel dimittere accedere. quia si confessor
iudicat licitum quod est illicitum. tam confessor quam penitens
ambo in foueam cadunt. nisi forte eum probabilis ignorantia
excuset. puta si habet aliquem doctorem autenticum et famosum
opinionem inicit. Unde si confessor non est expertus in casibus
ita quod nec per se scit iudicare. nec nouit dubitare. cum piculo
aie sue audit confessiones. pe. de pa. in iiii. di. xix. ostendit pl
sciencie requiri in eo qui se ingerit. quam in eo qui ponit ad hoc a
superioribus suis ex obedientie iniunctione. Et de primo intelli
ge dictum rigorosum duran. de is. dictum tho. et alb. Dicit enim
sic ipse pe. Omnis sacerdos habet clauem sciencie sicut et potest
cie. i. auctoritatem discernendi sicut potestiam ligandi et sol
uendi licet multi non habent scienciam debitam. Et econuerso multi
non sacerdotes habent scienciam quam non habent auctoritatem
discernendi. Secundi quidem sine peccato. sed primi cum peccato
suo si hoc percurent alias si inuiti excusati sunt si proposuerunt
impedimentum nec sunt auditi. Adunus enim. i. iudicium iu
dicandi necessarium est et potest ad hoc compelli ad officium iudican
di et ad prelationem carere sciencia et tunc non peccat. sicut in reli
gionibus fieri consuevit. Qui enim non coactus sed spon
te accipit potestatem siue prelationis siue audiendi confessi
ones non habens sufficientem scienciam peccat. Sed qui in
uitus et coactus non accipit sed suscipit. nec peccat. Unde
sine peccato ab inscio haberi et suscipi potest. sed accipi
non potest potestas iudicandi. hec pe. Si tamen in eo ef
fet ignorantia quod omnino ineptus esset. quia nec etiam scit
que tho. et alb. dicunt supra. credo quod non excusaretur a
peccato etiam si ex obedientia iniuncta poneret se ad illud
ad quod omnino ineptus est cum piculo animarum.

¶ Si teneatur confessor scire de omnibus que sibi dicuntur in con
fessione an sint mortalia an uenialia.

Henicus de ordine predicatorum in quodam quoli. sic respō
det distinguendo. Peccata sunt in duplici genere. Nam
quedam sunt peccata. quia sunt prohibita. quod si non essent prohi
bita non essent peccata. ut sunt omnia que sunt mere de iure posi
tuo. ut audire missam die dominico. semel confiteri. communicare in
anno et huiusmodi. Et talia tenetur quilibet confessor scire. nisi ha
beat causam rationabilem quam eum excuset. ut si forte tempore prohi

no 68

no bene pto

bitionis erat in terra lōgica. vel in carcere. Alia sūt peccata
 nō qz phibita. s. ab hoīe. s3 quia de natura sui mala sūt etiā
 si non prohibeant. Et horū qdam capitalia. s. supbia. luxu
 ria rē. hec enī sunt qsi elemēta r pūcipia que de necessitate
 oportz scire. Quedā aut peccata sunt q sūt species capita //
 lium. vt illa que recipiūt horū predicatū. vt fornicatō. ebie
 tas r hmōi. fornicatio enī quedā luxuria est. r ebrietas q //
 dam gula est. Et horū peccatorū qdam sunt species. quedā
 que importāt malū de substātia sui actus. eo q statim no //
 minata habēt anexum malum. vt fornicatio. Et de talibus
 etiā cōfessor scire tenet vtrū sint mortalia vel nō. Quedam
 aut de substātia sui actus nō habēt deformitatē s3 ex libidine
 faciētis. sicut cōgnoscere vxorē ppriam nō est pctm de se. tñ
 posset cognoscere cū tāta libidine q essz mortale. vt si eam
 cognosceret etiā si nō esset sua. Et de talib' nō oportet q cō
 fessor sciat vtrū sint mortalia vel venialia. Alia sūt pctā que
 sūt filie pctōz capitaliū. vt illa pctā quozū fines tminātur
 r ordinant ad fines capitaliū. sicut dolus. r acq̄sicio rei in
 iuste. r de talib' pctis freq̄nter opiones sūt ōrie iter docto
 res r de talibus non tenet simpliciter curatus non ordiari
 scire vtrū sint mortalia vel nō. Curatus aut ordiarius sicut
 eps. r archieps r ceteri alii supiores plati ordiarij tenet sci
 re. qz ipi sunt purgatores r tenent alios purgare pficere r
 illuminare Et ideo tenet scire nouū r vet' testamētū. hec ille

Confessor nō dz ōfacili dare sniaz de mortali iudicādo
 pctā r q cōsulat in dubijs quod tucius est teneri.

Caveat aut cōfessor ne sit p̄ceps ad dandā sentētiā
 de mortali quando non est certus r clarus. Et vbi
 in aliqua materia sunt varie opiniones q̄ plurius
 r solemnū doctorum vtrum sit licitum vel illicitum sicut
 de non soluendo decimas vbi non est cōsuetudo. parati ta
 men sunt ad dandum si ecclesia peteret. quod quidā dicūt
 eos esse in statu damnationis. vt innocen. alij q non vt
 Thomas Johannes andree. r archidi. Et de emptione iuri //
 um in monte florencie. vel in p̄stitis venecis. quod quidam
 esse vsuram dicunt. alij licitum dicunt r multis aliis huius
 modi. Consulat semper quod tucius est. s. q a talibus absti
 neat. extra de spon. inuenis. Non tamen condemnet contrar //
 ium facientes. seu cōtrariam opinionem tenentes. nec pp̄t

8
 no

8
 no

hoc deneget absolutionē. sed ut dicit Guill. dicat confessor
q̄ illud faciendo non est tutum. sed dubium. ⁊ ideo sibi be-
ne prouideat. Si autem omnino conscientia confessoris di-
taret illud esse mortale. nec posset conscientiam deponere.
quod tamen debet ad consilium sapiētium. nullo modo de-
bet facere cōtra conscientiam quia peccaret mortaliter. xxviii.
q. i. §. ultimo. Sed cum illud tale esset contra comunē opi-
nionem doctorū ⁊ cōiter sic obseruatur a sapientibus c̄p̄uis
aliquem doctorē audiret cōtrariū tenere. non de leui debet
illi adherere. Quomō etiā quis debeat deponere in hmōi
consciētiam erroneā vel scrupulosam habes supra in prima
parte. capi. scdō in capitulo de conscientia.

¶ Confessor tenetur scire casus in quib⁹ quis tenetur ite-
rare confessionē ⁊ sunt sex.

Confessor tenetur scire q̄ sunt aliqui casus in qui-
bus quis tenetur iterare confessionem ⁊ sunt qua-
tuor secundum pe. duo ex parte confitentis. ¶ Pri-
mum secundum .tho. pe. ray. hosti. ⁊ omnes alios
scilicet. quando aduertenter tacet aliquid quod ē mortale
vel credit. vel pbabiliter dubitat esse mortale ex verecūdia
vel alia iniusta causa. ⁊ tunc mortaliter peccat comittendo
fictionem in sacramento ⁊ notabilem irreuerentiā ⁊ iterare
tenetur ⁊ confiteri illam fictionem. Si talis tamen cōfiteretur
eidem cui prius. ⁊ ille habeat in memoria peccata eius suffi-
cit dicere illud occultatum ⁊ illam fictionē secundū duran.
ordi. mino. in suma confessionis. Innocē. etiā ⁊ si non habe-
rent in memoria. ut patet xxi. in §. si. Sed si dimitteret ex ali-
qua causa iusta. puta quia pbabiliter dubitat eum sollicitā-
tem ad malū. de quo confiteat. vel reuelatorem cōfessionis.
vel dicēdo id cū sit cōfessor manifestaret pctm̄ quod audi-
uit. puta iniuste absoluit eū nō debeat. ⁊ in his casibus non
habendo copiam cōfessoris cui cōfiteō. aliquod p̄dictoz
sequeret. tūc satis uidet q̄ excusetur. Dicit etiā p̄dictus
durā. q̄ si ignorantia crassa vel supina aliquid reticuit mor-
tale. quia noluit cogitare de peccatis suis. tenet totū itera-
re. Secus si ignorantia pbabili. qz tūc solum illud quod cō-
misit. ¶ Secūdo ē fm̄ pe. ⁊ Tho. q̄ndo nō impleuit p̄nias seu
satisfactōez iniūctam p̄ mortalibus ex contēptu vel neglia ⁊
est oblitus eius. Si enim recordaretur ad huc posset perfi-

neri dictum tho. xxi. di. ubi dicit q̄ ignorantia iuris diuini non excusat a fictione. ⁊ sic tale vocat fictum. ¶ Tercio modo p̄t substineri op̄io tho. loquendo de illo qui confitetur eidem cui prius. Et tūc nō debet iterare confessionem ei factam. licet fictam. etiam si ip̄e sacerdos nō recoleret pctā sibi prius dicta. q̄ nec quādo cōfessio est integra oportet q̄ recolat actu a principio vsq̄ ad finē. Et maxime q̄ hic sufficit absolvere ab omnibus ⁊ iniūgere p̄nias pro fictione. pro aliis faciat penitentiā tūc sibi iūctā. Item paulo post dicit idem pe. de pa. q̄ cū cōfitens exprimit fictionē suā. puta dicens se non proponere abstinere infuturum. sacerdos q̄uis nullo modo debeat absolvere. als peccat abutens clauī. nec valet sibi tūc illa absolutio. tamē ex quo intendit absolvere ⁊ sacramētum verum cōferre ⁊ verū est q̄ cōferat. ⁊ si tūc nō habet effectum propter illius indispositionem. habebit postea quando cōteretur. vel ex pactione vel dispositione ordinatus manente. Et si dicat q̄ q̄uis ibi sit forma non tamen materia. ergo nō sacramētum. materia enī est peccator contrit⁹. Reuoco. q̄ materia ē pctōr. sed inmunda. nec est confessio dicēda dimidiata q̄m oportet iterare. nisi quādo occurrat fictio. vt confitenda.

no

¶ De bonitate confessoris.

De bonitate cōfessoris in se ⁊ in exercicio talis officii dicit Aug⁹. de. pe. di. vi. Sacerdos añ quē statuit ois langor in nullo illorū sit iudicandus q̄ in alio iudicare ē p̄mptus. iudicās enī aliū q̄ est iudicādo cōdēnat se ip̄m. Cognoscat igit se. ⁊ purget in se qd̄ videt alios sibi offerre. Hec ille. Scdm̄ enī Tho. in iiii. ⁊ al. audiēs confessionem cū cōsciēcia pcti mortalis. mortaliter peccat. tñ effectū sacramēti cōfert cū sacramēto. si nō ē precisus vel suspensus q̄tūcūq̄ alias malus. Unde Aug⁹. i. q. i. dictū ē a domino ī numeri. ad aarō. Vos ponite nomē meū sup filiis. ⁊ ego domin⁹ bñdicā eos. vt grāz traditā p̄ mīsteriū ordinati trāsfūdāt hōib⁹. Nec voluntas sacerdotis p̄desse vel obesse possit. s̄ meritū benedictionē poscētis. Quod autem dicitur eadem questione. remissionem peccatorū non dant auari ⁊ similia. intelligitur secundum glo. vel simpliciter de precisus. vel si intelligatur de tolleratis. tales non dant ex merito vicem. i. non sunt digni dare. Debet autem precipue duo ha

no

bere. s. timorē vnde fiat circūspectus . et zelum aīaz vnde sit sollicitus. ¶ Quantum ad primū cōsiderare debet qz ipse est vt mare eneū in templo domini vbi lauabant aīalia offerēda in sacrificiū. vnde ex immundiciis a quib⁹ illud abluēbat efficiebat immūdum. Vnde grego. in pasto. dicit. qz fit plerumqz vt animus pastoris audita tētatione etiam vt ipse temptet. et ideo cū tremore et timore debet poni. nō se ponere et ingerere et cū leuitate et risibus ibi stare. Vnde in figura labium illi⁹ erat de speculis mulierū. et signat scripturā ubi sunt exempla factaz aīaz. ad qm debet sepe inspicere ad videndū maculas suas et intelligere insidias diaboli. Vnde subdit Greg⁹. vbi supra. hec neqz timēda sunt pastori. qz tāto cici⁹ quis liberatur a sua quāto magis fatigatur aliena. ¶ Quātum ad zelum dicit Greg⁹. qz nullum sacrificium ita deo est acceptū vt zelus aīaz. Et fructum huius ostēdit Iacobus. v. c. vbi post pmlgatiōez cōfessionis dicit. Qui conuertit pctōrem ab errore vie sue saluabit aīam eius a morte et caritas opit multitudinē pctōz. Non minus trahunt aīe ad deum p cōfessionē qndo diligēter fit qz p predicationes moderno tēpore. vt experiētia docet. debet ergo non tardare quando vocatur ad huiusmodi.

¶ Qualiter se debet habere ad penitentē cōfess⁹.

Quomodo aut se habere debet ad penitentem ostendit Aug⁹. de. pe. di. vi. c. i. post mediū dicēs. Diligens inq̄sitor: subtilis inuestigator. sapiēter et quasi astute interroget a pctōre que forsitā ignorat vlt p uerecūdia velit occultare. Cognito crimine varietates eius nō dubitet iuestigare et locū et tēpus et c. Quibus cognitis assit benivol⁹ pat⁹ erigere et secū on⁹ portare. hēat dulcedinē in affectione. pietatē in alterius crimine. discretiōez et veritatē. ad iuuēt cōfiteētē orando. et alia bona p eo faciēdo. semper iuuēt liniēdo cōsolādo. spem pmittendo. et cū opus fuerit etiā increpando. doleat loquēdo. instruat opando. sit particeps laboris si vult fieri particeps gaudiū. doceat pseuerantiam. hec August. Ex verbis augustini patet qz nō sufficit cōfessionē audire eorū que sibi dicūt a pctōre et de aliis ipsū non interrogare nisi esset psona bene in his pita et cōsciētia que sufficiēter scit dicere que oportet. sed cum persone cōit sint grosse in istis. etiam ille que aliis negociis mūdi vel sciē

no. bene

ciis acute. ideo permittendum est dicere vnicuique quod vult
 et ordine quo vult. Et de peccatis que per se sufficenter dicit non
 iterum interrogandum est. ne moleste in quo non oportet. sed si aliquod
 non bene intellexerit precipue de mortalibus facere sibi declarare de-
 bet. ut intelligat. De his autem que non plene dixit. puta quia non
 dixit circumstantias necessarias. vel numerum. et huiusmodi. in-
 terroga eum ut plene dicat quantum est necessarium. De aliis vero
 peccatis que nec dixit nec scit interroga ipsum. Et secundum Ray. et hosti-
 in summa. interrogaciones fieri debent de septem viciis capitali-
 bus et de eorum speciebus et filiabus. de quibus diffuse habes infra
 in tertia parte per totum. Non tamen debet esse de omnibus. sed plus
 et minus secundum condiciones personarum. Sicut autem que confitetur non ha-
 bet necesse tenere magis unum ordinem quam alium in dicendo peccata
 sua. ita nec confessor in interrogando. Tamen ad melius memo-
 rie comendandum de quibus debet interrogare. et de quibus iam
 interrogavit nec amplius habeat replicare congruum est tenere
 aliquem ordinem. Et si placet interroget de decem preceptis.
 deinde de septem viciis capitalibus. ¶ Decem precepta continentur
 in his versu. Unum cole deum. Nec iures vana pro eum. Sabbata
 factifices. Et venerare quoque parietes. Non sis occisor. fur.
 et dechus. Testis iniquus. Vicini quoque thorum. Non cupias rem
 alienam. Aliquam declarationem horum habes supra in prima parte.
 tit. i. c. ij. ¶ Septem vero vicia capitalia continentur in isto versu
 in vna ipsius dictione. Ut tibi sit vita semper saligia vita. In illa
 dictione saligia sunt septem littere a quibus incipiunt nomina
 septem capitalium viciorum. In S. intelligitur superbia. sub qua app-
 henditur vanagloria. In A. auaricia. In L. luxuria. In I. inui-
 dia. In G. gula. In I. iracundia. In A. accidia. ¶ Sed ante quam
 interroget de peccatis. prius querat de excommunicatione maioris. et si
 inuenerit eum in aliquo irretitum. si habet auctoritatem super hoc
 absoluat prius. si non habet remittat ad eum quem potest absolvere
 Tho. in iij. dicit in interrogationibus confessor tria debet ser-
 uare: primum ut non interroget omnes de omnibus. Sed interroget
 persone de peccatis que consueuerunt reperiri in hominibus
 illius conditionis et status. Ut stipendarii de rapinis et incen-
 diis. Clerici de simonia et horis omissis. Adolescentes de lu-
 xuriis et huiusmodi. ¶ Unde a principio confessionis decem
 est interrogare confitentem de conditione sua. De exercicio. de
 statu. An clericus. an laycus. solutus. vel coniugatus et huius-

no bene p totu

de q dz interroga p

modi. vt inde prudencius possit formare interrogationes .
Et quātū tēporis ē q̄ fecit vltimam confessionē . Et si fecit
penitēciā iniūctam. Et vtrū in statu pcti mortalis. ¶ Secun-
dum quod debet seruare cōfessor est. vt interrogēt̄ ip̄i a re//
motis de pctis in genere. non in vltima specie ⁊ modo pcti
subito. ne si nesciebat tale pctm̄ adiscat ⁊ sic inducat̄ in tēp-
tatiōez. Ut verbi gr̄a. Si fatec̄ se cōmississe viciū luxurie. nō
statī querat sacerdos si seipm̄ manib⁹ suis poluit ⁊ hmōi .
¶ Tertium q̄ in pctis carnalibus nō descēdat nimis ad pti-
culares circūstancias non necessarias. qz hoc est se ipsum in
temptationē inducere. ⁊ ad inuētiōez pctōz docere eos qui
ignorāt . Et aliquādo postea talia inferunt̄ in plateis ī scā-
dalum ⁊ derisum sacramētoz. vt verbi gracia . Si vir fatec̄
mulierē poluisse extra vas debitū nō vltius q̄rat cōfessor.
in qua parte corporis. ⁊ quādo. iam enim habet vltimam
speciem pcti. Alias vero turpitudines quas miseri homies
inueniūt ipsimet si volunt per se exprimant. ¶ Et nota q̄ cō-
fessor non solum debet interrogare de mortalibus. sed etiam
de circūstāciis q̄ agrauāt vlt̄ aleuiāt. Unde Inoc. in decre.
Omnis vtriusq̄ sexus. de. pe. ⁊ re. dicit. Sacerdos sit discre-
tus ⁊ cautus. vt more p̄iti medici sup̄infundat vinū ⁊ oleū
vulneribus sauciati diligēter inquirens ⁊ pctā ⁊ circūstanci-
as pctōz. q̄bus prudēter īq̄sitis intelligat q̄le ei debeat p̄be-
re cōsiliū ⁊ cuiusmōi remediū adhibere. diuersis exp̄imētis
vtēdo ad sanandū egrotū. hec ibi. Ad idē facit quod dicit
Aug⁹ . de circūstāciis pctōz. de pe. di. i. c. i. Cōsideret calita-
tē criminis. in loco. in t̄pore. in p̄seuerācia. ī p̄sone varietate
Et q̄li hoc fecerit intētōe. Et ipsi⁹ viciū multiplici exēcutiōe
Omnis ista varietas cōfiteōda est ⁊ deflenda. Dolendū ē nō
solum qz peccauit. s; qz se virtute p̄uauit. Doleat alioz vitā
in suā fuisse corruptā. s. exēplo. ⁊ comodū qd̄ dedisset p̄rio
exēplo boni. Doleat de tristitia qm̄ peccādo bonis intulit .
⁊ de leticia qm̄ nō adhibuit. hec Aug⁹ . q̄ intellige fm̄ q̄ de-
clarat̄ hic. Illas quidē circūstācias q̄ trahūt pctā in aliam
speciem. de necessitate opz cōfiteri fm̄ Tho. Alber. ⁊ alios
doctores. Alias enī circūstācias cōfiteri cū sint venialia p̄fe-
ctionis est ⁊ nō ncēm. pe. de pa. dicit in iij. di. p̄vi. q̄ nume-
rus circūstanciarum conprehendit̄ hoc versu. Quis. quid.
vbi. quib⁹ auxiliis. cur. quomodo. Ray. addit octauam. s.

id

id bene

quotiens. Dicitur ergo quis. pro varietate personarum et sta-
 tus et etatis. sapientie. ordinis. Et sic fuit grauissimum peccatum
 ad e. quia quanto gradus altior. tanto casus grauior et ingratitu-
 do maior. ¶ Quid. utrum malum quia prohibitum. vel ex genere suo
 vtrum mortale vel veniale. vtrum occultum vel manifestum.
 Et quantum ad hanc conditionem grauius fuit peccatum cayn. quam ad e.
 quia peccatum enim generis homicidii grauior est quam gula vel superbia.
 Ubi. quia in loco sacro grauius peccat. ¶ Per quos. quia trahit ali-
 os ad peccatum quod proprium est diaboli. vel quos posuit media-
 tores ad malum perpetratum. quia peccatorum illorum est particeps. vel cum
 quibus. vel per quibus. et sunt quos. ¶ Quoties. non solum quantum ad con-
 suetudinem. sed etiam quantum ad numerum. qui numerus refertur ad
 actionem non ad obiectum actionis. verbi gratia. Si homo iniu-
 sta correctione accipiat saccum plenum mille florenis. vnum fur-
 tum est. Si autem tres florenos accipiat diuersis actibus succes-
 siue erunt tria furti. quia in ipso actu est peccatum essentialiter. et ideo
 non potest vnum in pluribus actibus. ¶ Cur. an ex infirmi-
 tate. vel ignorantia. vel electione. vel quali intentione fecerit
 quia mortalia trahunt speciem ex fine. illud diligenter hoc explican-
 dum est. Qui enim furat ut mecheat magis est dicendum mechus
 quam fur. est tamen vnum peccatum in uno actu sed habes plures diffor-
 mitates. ¶ Quomodo. naturali vel in naturali. quia semper grauius
 in eodem genere agendo vel paciendo. ¶ Quando. si in sacro tempo-
 re: vt in diebus festiuis. vel alio tempore. Et de perseuerancia
 in peccato. Ad declarationem autem huius quando. scilicet circumstantie
 sunt confitende. sic dicit pe. de pa. ¶ Circumstantie sunt in qui-
 bus duplici genere. prime sunt que nec aleviunt nec aggrauant. sicut
 que non important aliquam convenientiam vel disconuenientiam
 ad rationem. nec ex se nec ex suppositione. sicut furari cum dex-
 tera vel sinistra. et istas confiteri est superfluum. Secunde sunt que
 aleviunt que important convenientiam. vt facere malum ex bona in-
 tentione vel ignorantia. et istas confiteri est imperfectum nisi quis
 timeret scandalum confessorum. ¶ Tercie sunt que important dis-
 convenientiam ex suppositione. vt furari multum. et istas quia
 peccatum agrauant confiteri est perfectum. nisi propter pe-
 riculum sui vel confessoris vel tercia. sed quia non mutant
 speciem nec aggrauant in infinitum. non est necessarium eas
 confiteri secundum Thomam. Sed Petrus dicit. quod quis

ista sit comunis opinio. tamen tucior est alia. s. q. confiteat
eas cū notabiliter agrauant. vt furari centū mlto grauius ē
q̄ furari vnū. ¶ Sunt q̄rte q̄ grauāt ⁊ mutāt spēm. nō tamē
in infinitū grauant. vt quādo vtrūq̄ est veniale. vel quādo
primū est mortale. secūdum veniale. vt in spēb⁹ gula. quaz
vna aduenit alteri. ⁊ sūt q̄nq̄ mortales quādoq̄ veniales.
⁊ istas cōfiteri nō est ncēm. nec est illud cōtra illud q̄ di //
cit Lho. ⁊ alii cōiter. s. q̄ q̄ mutāt spēm sunt ncōio cōfiteōe
q̄ loquit̄ de illis q̄ sunt mortalia. Racio q̄re non est ncēm
ea cōfiteri. q̄ circūstācia est confiteōi ncōio. non quia mutat
vt ptz in veniali. s; q̄ mutat in infinitū. vt ptz in mortali. S;
circūstācia nō mutās in infinitum nūq̄ agrauat in infi //
nitum q̄ intēdit penam. ⁊ non extēdit. Extēsiō enī est infini
ta. nec pōt crescere. sed intēsiō est finita ⁊ semper pōt cresce
re. Nulla ergo circūstācia talis q̄ non mutat seu agrauat
in infinitū est ncōio cōfiteōda. ¶ Quite mutāt ⁊ agrauāt in
infinitū. vt quādo addunt veniali. puta vt laute ⁊ studiose
ppaciōi addit̄ ebrietas. vel notabilis anticipatio hore in ie
iunio sine causa. ¶ S; vtrum religioso sit mortale q̄ alteri
veniale. Dicendū q̄ non. vt verbum ociosum ⁊ hmōi. hec
pe. de pa. ¶ Et nota s̄m Lho. in q̄dam eplā. q̄ circūstācie
ille vicūtrahere pctm̄ ad genus aliud ⁊ ideo de necessitate
cōfiteōe q̄ habēt spālem repugnāciā p̄ceptoz diuine legis.
sicut furtū simplex repugnat huic p̄cepto non furtū faci //
es. si vero fiat in loco sacro. circūstācia illa loci habet re //
pugnāciam ad aliud p̄ceptum. quod est de veneratione
sacrorum. ⁊ sic additur noua species peccati. ⁊ sic de aliis.
¶ Dicit enim Nicho. de lira. super exo. q̄ peccatum morta
le comissum die festo. habet specialem repugnantiam ad il
lud de sanctificatōe sabbati. q̄ magis est opus seruile op⁹
peccati. q̄ opus manuale. Opus aut̄ seruile ibi prohibetur.
⁊ sic mortale vltra propriam deformitatē sue materie ex hoc
quod cōmittitur in festo. habet aliam deformitatem quam
oportet confiteri. Et in fine dicit idem Lho. vbi supra. q̄ il
lud quod dicitur circūstācias non trahentes peccatum
ad aliud genus seu speciem non esse de necessitate confessio
nis nō ē respōdendū ad numerū pctōz eidē spēi. q̄ numerū
cōfiteri tenet̄ si pōt. q̄ nō est vnū s; mlta. ¶ Et hoc nō dili
gēter de q̄busq̄ q̄ honestū ē ⁊ bonū. cōfessorē seruare i ipō

2
Lho

†

19
exercitio vltra excomunicacionē iuris cōmunis. vt sciat con-
fessor si penitēs incidissz in sniaz cōstitutōis sinodalis. ideo
investigare de cōstitutōib⁹ illius diocesis si q̄s haberet. vel
etiā puincie. vel etiā a legatis vt possit melius penitētibus
puidere. ¶ Diligēter q̄rat de numero pcti. i. quotiēs inci-
dit in illud. qz cōiter homines istud leuiter transeūt. Et de
circūstanciis nō necessariis r pctō quod alteri iā rite cōfess⁹
est nō q̄rat. cū nō teneat nisi in casu in quo tenet cōfessiōez
iterare. Et de his plene s̄ hēs i ti. imediate pcedē. c. penul.
de cōfessione. qd̄ totū bñ vide. ¶ Et nō solū de pctis ope p
petratis q̄re. sz etiā de pctis cordis q̄ psone puipeūt r nu-
mero ipoz. qz fm Tho .i p̄ma scde pctm cogitatōis r ope-
ris i eadē materia. sūt vni⁹ r eiusdē speciei. sz differūt secūdū
magis r min⁹. qz. s. pctm opis est grauius q̄ pctm cordis.
ideo etiā iterrogādū ē de spē r circūstāciis nccitatis. pctoz
cordis. verbi grā. Si dicit se i mēte solū deliberasse mulierē
cognoscere. Interrogādū est vtrū mulierē solutā vel nuptā
vel virginē. in q̄ die. r hoc qz ipa faciūt illud pctm diuerse
speciei. ¶ Itē si mulier est facias eā extrāuerso stare. nec i fa-
cias eaz aspicias. qz facias earū vtr⁹ vrēs ē. vt dicit pphe.
Sed nec virū decet frequēter i visū aspiciere nec facias eum
erubescere vltra qd̄ opz. Et cū sapiētib⁹ vrbani⁹ rephēde-
re qd̄ opz cū rusticis r ydiotis duri⁹. nec p̄mi dedignēt ex
aspitate verboz. r secūdi pctā puipeāt ex leuitate sermōis
Stimulatos ex dolore r despatōe quātumcūqz pctā cōmissa
sint graua cōfortare r aiare expedit. r exēpla inducēdo Da-
uid. magdalene. pauli. latronis. r hmōi. Induratos r se excu-
santes aggravare mala eoz ostendēdo picula. exēpla adam.
saulis. iude r hmōi. ¶ Nota etiā fm magr̄m vmb̄er. i li. de
offi. ordi. q̄ illoz cōfessiones p̄ r libenci⁹ audire debet. q̄
magis indigere putāt. vel q̄ raro venire solēt. vel qz sūt ex-
tranei. vel qz sūt in maiori statu. vel de quoz cōfessione ma-
ior vtilitas sequutura spat̄. Idem dicit audiētibus mulieres
Laueat ne nisi in publico audiat. r vbi ab aliquo vel aliq̄//
bus videat. nec multū imoret nisi quātū nccitas req̄rit. Et
eis q̄ nimis frequēt cōfiteri volūt assignet certū tēp⁹ extra
qd̄ ipas nō audiat. nec aliis coloq̄is se eis exponat Et semp
verbis duris r rigidis vtaf̄ circa illas pocius q̄ mollibus.
Nec ille. Et hoc est cōtra illos q̄ quottidie audiūt muliercu.

las ⁊ faciūt eis longas p̄dicatiōes. vnde amittūt multū t̄p̄o-
ris ⁊ cōiter scādalū sequit̄ in ip̄is ⁊ i populis. ¶ Nota q̄ p̄
quolibet mortali pctō esset regulariter septēnis p̄niā ip̄onē-
da. ut habet̄ xxii. q. i. p̄dicādū. Et xxxiii. q. ii. hoc ip̄m q̄. se-
quēti. qd̄ seruabat̄ antiq̄t̄. Et ista septēnis p̄niā magis v̄l-
minus asp̄a s̄m maioritatē vel minoritatē criminū ⁊ circū //
stāciāz ⁊ cōpūtionē erat. Quia ut dicit glorioſ⁹ Iheronī⁹.
apud deū nō tātū valet mēsurā t̄p̄oris. q̄ntū doloris. nec tm̄
abstinēcia ciboz. quātū mortificatō criminum. de pe. di. i.
mēsurā. S; hodie om̄s p̄nie sunt sacerdotis arbitrio taxāde
cōsideratis circūstāciis p̄sonaz. criminū ⁊ hm̄oi. extra. e. de⁹
q̄. Dicit etiā leo papa. xxvi. q. vij. t̄p̄ora penitudis tue mo-
deratōis arbitrio sūt cōstituēda p̄ut cōuersoz aīos p̄spe-
ris esse deuotos. Ray Buill. ⁊ Speculator. i reportorio hoc
tenent. Et generalis cōsuetudo sic habet. nec est q̄ dicit
Greg⁹. de pe. di. v. falsas p̄nias dicim⁹ q̄ nō s̄m auctori-
tē factoz p̄m p̄ q̄litate criminis imponūt. Hoc enī intelli-
git̄ s̄m Ray. cū sine causa rationabili dimitterēt̄ p̄nie anti-
q̄t̄ taxate. Nā q̄ illā comunē p̄niaz septēnē p̄ quolibet mor-
tali in genere ponūt̄ alie p̄nie maiores uel minores p̄ certis
pctis p̄ ut habet̄ in diuersis capitulis decretoz. q̄ q̄ cōit̄
nō dāt̄. Ideo obmitto ponere. si uis eā videre q̄re in sūma
cōfessor. li. iij. c. xxxiiij. d̄ pe. ⁊ re. q. ubi ponūt̄ xlvij. cā⁹
de hm̄oi. Est aut̄ satis rōnabilis causa nō dādi hm̄oi p̄nias
indisposicio penitētū. ⁊ etiā aliq̄ndo nō sufficeret t̄p̄ vite
Nā ut Ray. ⁊ hosti. dicūt. debet confessor dare talē p̄niam
q̄m credat verisimiliter illū implere. ne ip̄az violando dete-
rius sibi cōtingat. Quod si magna pctā cōmisit ⁊ dicit se pe-
nitere. s; nō aliq̄m p̄niaz durā agere animet eū ad hoc con-
fessor ostēdēdo ei grauitatē pctoz ⁊ p̄f̄ om̄s penaz ⁊ p̄niaz
sibi debitaz. ⁊ sic tādē iniūgat p̄niaz q̄m libēter suscipiat.
Et si sacerdos nō pōt gaudere de oīmoda purgatōe ei⁹. sal-
tem gaudeat q̄ liberatū a gehena trāsmittit ad purgatoriū
itaq̄ ut dicit hosti. Confessor nullo modo debet p̄mittere
peccatorē desperatū recedere a se. ar. xxvi. q. vi. p̄sbiter. sed
poci⁹ imponat ei unū p̄r n̄r. uel aliud leue. uel q̄ eat semel:
uel bis in ebdomada ad ecclesiā. ⁊ q̄ alia bona que fecerit
⁊ mala q̄ tollerauerit sint ei in p̄niā. con. tho. Hoc tamē sa-
ne intellige. v; q̄ si alias ip̄m penitet ⁊ paratum se dicit fa-

p̄niā septēnis

no

p̄niā sit dāda

no

12
cere quod debet. sed on^o p^onie dicit non posse sufferre. tūc
ppter hoc q̄tūcūq; deliquerit nō debet dimitti sine abso-
lutione ne desperet. Sz si dicit se nō posse dimittere odium
vel caste viuere. vel alienum cum posset nō vellet restituere
vel artem dimittere. quam sine peccato mortali exercere nō
potest vel aliquid huiusmodi. talis nullo modo debet ab-
solui fm Tho. 7 pe. de pa. 7 Alber. quia vt dicit Gregori^o
tunc est vera absolutio sacerdotis cū interim sequitur arbi-
trium iudicis. xi. q. iii. deus qui nūquam absoluit ipeniten-
tem. de pe. di. i. neminē. Sacerdos aut nullam debet falsita-
tem in sacramentis veritatis habere. Unde 7 de pe. di. v. di-
citur fratres nostros admonem^o vt falsis penitentiis aias
laycorum decipi non patiant^r. falsas autem penitētiās dici-
mus cum sic agit^r de vno vt nō recedat ab altero. Verū 7 si
talis pure vult cōfiteri. debet audiri cōfessio ei^o. vt dicitur
extra. de pe. 7 re. q. quidam. Et sibi aliquid iniūgi non ab-
soluendo eum. 7 declarando q̄ non ppter hoc credat se ab-
solutum. sed tamē saltem satisfaciet mādato ecclesie de con-
fessione ānuali. 7 hortet^r eū vt faciat omne bonū quod po-
test. vt de^o cor eius illustret ad penitētiām. vt dicit^r de pe.
disti. v. falsas. Et sic nō est dimittendus sine confessione ne
desperet. q̄ si instet p̄ absoluteōne ostendendo scandalum 7
desperationem si non absoluator. nullo modo debet ei assē-
tire. sed declarare ei. q̄ fieri non potest. nec iuuaret eum. Et
si permanet in scandalo non est curandum. quia est scanda-
lum phariseoz. ii. q. iii. inter uerba. In imponendo p̄niam
si contigat errare. minus malum est errare dando nimis par-
uam. q̄ in dādo nimis magnam. vt dicit Crisost. xxvi. q. vi.
alligant. quia vt ibi dicitur. melius est reddere rationē deo
de nimia misericordia. q̄ de nimia seueritate. Si enim beni-
gnus est dominus. ut quid vult sacerdos videri austrius?
Exemplum habemus in christo. dicit Ray. qui nulli unq̄
grauem imposuit peniteciām. sed dixit. vade 7 ampli^o noli
peccare. Et ad hoc maxime debet attendere confessor exci-
dere ab eo causas 7 occasiones peccatorum. puta si conuer-
satio eius cum aliquo est occasio ei alicuius ruine. debet im-
ponere sibi q̄ dimittat si pōt 7 hmōi. de pe. di. iii. satisface-
re. Aliq̄ndo imponere ei mutatoez loci qui ē sibi ad scādalu.

si potest fieri. di. lxxxi. valet. Aliquando tamen res sic se ha-
bent q̄ nō possunt fieri. ¶ Item imponēda ē p̄nia p̄ cōtra-
riū ad malū qd̄ comisit s̄m Ray. Ut sup̄bo opa humilitatis
Anaro opa elemosine. Gulo ieiuniū. qz̄ oīa oīis curāt
de. pe. di. ij. facere. Hoc est enī ad bene esse ip̄onere ista ma-
gis q̄ alia. Itē si ē negligēs ad audiendū verbū dei s̄m Jo.
pōt ei iniūgere q̄ audiat certū numerū p̄dicatōnū. Debz̄ tñ
cauere ne det talē p̄niaz p̄ qm̄ fiat alteri p̄iudiciū. puta si ser-
uo iniūgat̄ longa peregrinatio. vel ieiuniū p̄lixū. dñs eius
inde recipiat detrimētū de seruicio suo. vel si ip̄oneret v̄fo-
ri vt daret multas elemosinas. dabit de bonis viri. si p̄afre-
naria nō hz̄. Itē p̄ pctō nō ē manifesta p̄niā iniūgēda. s̄. ta-
lis unde possit aliq̄ pcti cōmissi suspicio oriri. ¶ Itē nō s̄m
Jo. an. s̄r. cle. dudū. de sepul. q̄ p̄ debz̄ sacerdos in iungere
p̄niaz. q̄ facere absolutiōez a pctis. qd̄ p̄bat ex ip̄so textu
cle. q̄ p̄ agit de p̄nia iniūgēda. postea de absolutōe. tñ etiā
ex ratōe. qz̄ cū absolutō sit cōplemētū ⁊ forma ī p̄nia. qz̄ p̄
debet esse satisfactio q̄ ē ut pars materialis p̄nie. saltē ī actu
ali p̄posito. vt exp̄ssa satisfactōe q̄ debet ip̄oni p̄ sacerdotē
eā penitēs acceptet. sicut cōfessus est ⁊ voluit. ⁊ inde seq̄tur
absolutō Quia tñ fit oīiū. vt. s̄. p̄ absoluat̄ ⁊ postea iniū-
gat̄ p̄nia. quocūqz̄ mō fiat vel añ. vel post. sufficit. p̄esu-
ponit enī cōfessor illū habere p̄pōitū faciēdi qd̄ sibi iniū-
get. cū ip̄m peniteāt. Itē s̄m Jo. si penitētē absoluis cuius
cōfessionē generalē audisti. absoluas etiā eū a p̄niis oblitis
⁊ iniūctis ab aliis sacerdotibz̄. ⁊ si aliqz̄ p̄niaz iniūctaz̄ me-
mor sit q̄s nō impleuerit. si iudicaueris expediēs cōmutes
eas. nisi esset in casu a quo nō posses absoluere. ¶ De p̄mu-
tatōe tñ p̄nie hēs s̄ ī titulo p̄ce. c. vlti. Ubi etiā multa sūt de
satisfactiōe. cautū ē etiā declarare sibi. vel permittere q̄ si a-
liq̄ die vel ex negligēcia vel obliuione omitteret p̄niaz in iū-
ctā. puta ieiuniū uel orōnes ⁊ hmōi. q̄ possit perficere alia
die. ¶ Itē s̄m pe. de pa. cōsulēdū est diuitibz̄ ⁊ nobilibus
q̄ q̄rāt participatōez bonoz̄ q̄ fiūt ī religiōibz̄. vbi etiam
sūt plures penalitates q̄ alibi ⁊ magis accepte deo q̄ alibi
⁊ q̄ in penitēcia imponat̄ nō solū q̄ faciēt per se ipsos. sed
etiā q̄ per alios ab aliis p̄curabunt. ⁊ oīa quoz̄ specialiter
sūt participes. Dicit etiā pe. de pa. in iij. q̄ debet cōfessor
cū minozē p̄niaz debito ip̄onit innotescere ei. q̄ illa ip̄osita

no

no
p̄niā q̄ dicitur

non est digna. ne decipiatur putans ipsam sufficere. sed q̄
 deberet p̄ quolibz mortali septēnem agere p̄nias. q̄d si hic
 nō faciet. luet in purgatorio. Si tamē crederet per istam de
 claratōem illum incidere in desperatiōez. nō debet sibi hoc
 dicere. ¶ De confitēte aut̄ qui non confitē aliquod morta
 le quod nouit de eo cōfessor. ex eo q̄ non reputat illud pec
 catū. dicit Gos. in quoli. ix. q̄ si est certū illud esse mortale.
 tunc quicūq̄ confessor debet ei facere cōsciētiam de eo. cū
 confessor ordinē ad utilitatem eius. sed utilitas eius est q̄
 sciat statū suum. nec debet eum absoluerē. sed reputare eū
 indispositū ad recipiendum absolutiōez dum manet in tali
 statu. ¶ Sed si dubiū sit vtrum sit pctm̄ ⁊ opiones sunt int̄
 magistros. sicut utrum sit licitū emere redditus ad uitā. tūc
 aut̄ confessor est ordinarius eius. ita q̄ tenet̄ audire cōfessi
 onem eius. ⁊ tūc si sit illius opionis q̄ illud non sit peccatū
 debet illū absoluerē simpliciter. Si aut̄ credit q̄ sit pctm̄ de
 bet ei cōsciētiam facere q̄ cōfitens diligēter se informet de
 illo facto utrum sit pctm̄. Sed dato q̄ ille nō uult recogno
 scere illud esse peccatū. nichilomin⁹ ex quo est ordinari⁹ te
 netur eum absoluerē nec reputare eum in abilē ad absoluti
 onem. qz ex ratione ⁊ non p̄teruia hoc opinat̄. Ordinarius
 aut̄ absoluendo debet seq̄ cōmune iudiciū ecclie. non suū
 Si aut̄ sit cōfessor delegat⁹ q̄ nullo modo tenet̄ cōfitēti nisi
 velit si credit illud esse mortale. nō debet eū absoluerē. qz
 ex mera uolūtate dependet ut absoluat uel dimittat. Debet
 sequi in absoluendo p̄prium iudiciū. ⁊ peccaret absoluendi
 do. hec gos. ¶ De absolutōe nota tandē fm̄ Ray. ¶ Sacer
 dos dicit̄ soluere uel ligare tribus modis. ¶ Uno modo per
 ostensionē. i. ostēdēdo solutū uel ligatum. Ligatū dico cū
 nō absoluit. licet enī pctōz per cōtritiōem sit a deo absolut⁹
 adhuc tamen in facie ecclie manet ligatus. ⁊ sic intelligit̄ illō
 ca. de pe. di. i. quāt⁹ licz. ¶ Alio mō ligat sacerdos dando pe
 nitēciā ad qm̄ obligat pctōrem. uel soluit dū de pena sibi
 debita dimittit uel ad sacramēta admittit de pe. di. i. multi
 plex. ¶ Tercio modo per excomunicatiōez ⁊ absolutionem ab
 ea. ii. q. i. nemo. fit tamen fm̄ pe. absolutō a pctis realiter
 per ministerium sacerdotis. nō quidem p̄cipaliter ⁊ aucto
 ritatiue. quia hoc est p̄prium dei. de. pe. di. i. uerbum. Nec
 tamen solū ostēsiue. quia ⁊ hoc faciebāt sacramēta veteris

de confitēte q̄ n̄

no

8

testamenti. Nec solum deprecative. quia sic magis absolue-
ret bonus layc^{us} q̄ mal^{us} clericus. Nec solū per cōtricionem
cōfitentis. qz nūq̄ tūc quis ibi efficeret de atrito cōtrit^{us} s̄
opatur instrumētaliter absolutō ad remissionē disponēdo
ad graciā. 7 sic nisi opponat̄ obstaculū facit de atrito cōtri-
tū. 7 iā cōtrito ad auget grāz. Hec pe. cui. concor. tho. 7 fit
hoc virtute clauū q̄ dicuntur plures in effectū. qz vna ē po-
tēcia discernēdi. Alia ē definiēdi. Una est tñ essēcialit̄. s. po-
testas indicādi in foro aīe collata a deo 7 in aīa impressa in-
delebiliter p̄ susceptiōez sacerdotii. Hec pe. Nota s̄m Ray.
q̄ triplex est iudiciū. s. dei. petri. 7 celi. In primo absoluit̄
pctōz p̄ cōtritōez. in iudicio petri. i. cōfessiōis p̄ absolutōez
si tñ sit absolut^{us} p̄ a deo. saltē ordine. q̄ notat̄. xliii. q. i.
manet petri p̄uilegiū q̄ndo ex equitate fert̄ iudiciū. In iudi-
cio celi curie celestis absoluit̄ p̄ approbatōez. de. pe. di. i.
¶ De modo absoluēdi nota q̄ dicit pe. de pa. qz homo ne-
scit vtrū vnq̄ fecerit vnā p̄fectam cōfessionē. expedit. vt in
oī cōfessione sacramētali post q̄dam specialiter enumerata
seq̄tur generalis clausula. s. de oībus aliis venialibus 7 mor-
talibus cōfessis 7 nō cōfessis dico meam culpā. 7 sic absolu-
cio seq̄tur. 7 sic valebit ad remissionē pene 7 culpe etiā mor-
talis oblite. 7 etiam scite. ad q̄m tamē nō tenebatur alias in
speciali iterum cōfiteri. quia. s. cōfessus ē sufficiēter. **¶** For-
ma autem absolutōis s̄m Tho. in tractatu de forma absolu-
tionis hec est quantum ad substāciam. Absoluo te. 7 con-
suevit addi Ego 7 a peccatis tuis. 7 si non diceretur subin-
telligeretur. Quia enim in sacramentis verba habent effica-
ciam ex institutione. Tenēda sunt determinata verba conso-
nancia diuine institutioni dicenti. quecunq̄ solueritis 7c.
Ista verba cōueniūt. Ego te absoluo. Idem Inno. 7 hosti.
¶ De ista 7 aliis diuersis formis absolutionis ab excomu-
nicationis 7 a peccatis quere infra. **¶** Solet autem domi-
nus papa aliquādo quibusdam tantam graciā facere vt
simpliciter ab oībus censuris 7 penis iuris 7 hominis oīs
possint absolui in foro saltē consciencie. 7 tunc cōfessor po-
test ista forma uti. quam a curia romana recepi 7 vsus sum
¶ Videlicet De plenitudine potestatis apostolice cui^{us} aucto-

m̄ absoluēdi

213

ritatem p̄ p̄senti gero Absoluo te ab omnib⁹ censuris eccle
 siasticis sentenciis vinculis excommunicationū suspensionū
 ⁊ interdicti tam a iure q̄ ab homine latis. nec nō ab omni //
 bus negligenciis ⁊ defectibus comissis in administratione
 sacramentoz officii ⁊ actibus tuis. vel nomine tuo factis
 supplendo de solita apostolice sedis clemencia om̄s defe //
 ctus eorū dē. Et aboleo etiā omnē maculā infamie ⁊ inabi
 litatis vnde cūq; d̄ctā. Dispēsoq; tecum super irregularitate
 simonia in ordine ⁊ bñficio actiue v̄l passiue quacūq; occa
 sione uel causa etiam circa te in colatione ordinum sacramē
 torum d̄ctis seu cōmissis. Restituo te ⁊ abilito te ad status:
 famam: honores exequutiones officiorum ecclesiasticorum
 quorumcūq; ac omnes gradus dignitatum ⁊ honorum ad
 beneficia ecclesiastica habita ⁊ habenda. ⁊ tibi de his que
 habes de nouo p̄uideo relaxando tibi fructus quos male
 percepisti seu lesa consciencia ex eisdem at alia que in ludo
 ex succēptiōe ac alias ad te p̄ueniunt que subiacent restitū
 tioni uage in forma plenissima. In no. pa. ⁊ fi. ⁊ s. s. Amen
 Si aut̄ aliquis dubitat. an pro istis specialis exigatur for //
 ma absoluendi necessaria qui a sede apostolica habent
 priuilegium. q̄ in articulo mortis dumtaxat semel possint
 habere plenam remissionem omnium suorum peccaminum
 idest a pena ⁊ culpa. vt alii exprimunt. respondetur secun //
 dum q̄ a magnis uiris tam in concilio Constanciē. q̄ Ba
 siliē. dictum fuit q̄ non. sed sufficit q̄ ea omnia ⁊ singula
 faciant pro quibus indulgentia prefata datur prout i bul
 lis vel priuilegiis talium exprimitur. nec putet aliquis q̄
 quando semel in articulo mortis fuit ⁊ usus est. q̄ postea
 in alio articulo mortis uti valeat. nisi papa latiore auctori
 tatē daret q̄ dat qñ ponit q̄ in articulo mortis dumtax //
 at semel. Et ita respondetur in concilio constanciē. a litte
 ratissimis uiris pluribus de hoc requisitis. Ne mirum quia
 priuilegium de indulgenciis tantum dat quantum sonat.
 non autem extendi debet ultra.

¶ Sed quid de confessore qui absoluit vbi non potuit se //
 cularem. aut ex ignorancia. vel ex verecundia. festinatione.
 uel huiusmodi. ⁊ confessor postea experitur se errasse.

no bene

*de absolute
larē*

nunquid tenetur hoc seculari dicere? Respondetur secun //
dum om̄s. q̄ secularis excusatus est ⁊ coram deo absolutus
interim q̄ nescit. s̄z confessor non. Quid ergo faciet? Colla
tio facta fuit de hoc cū mltis notabilib⁹ doctorib⁹ theolo
gie in concilio basi. Quidā dixerūt q̄ debet auctoritatē a
supiore ipetrare ⁊ si sine magno scādalo fieri pōt vocare nō
absolutū ⁊ sibi dicere. ac eū absoluerē post auditū i cōfessi
one. vel si magnū scādulū timeat absētē absoluat si ab vltia
cōfessiōe spat̄ esse i gr̄a. Aut vt aliis placuit si magnū time
ret vel notabile scādulū sūmo sacerdoti cōmittat. p̄niaz so
lā cōdignā sacerdos p̄ neglia agēs. p̄serti q̄ndo multitudo
sic ē neglecta. v̄l multi eoz mltū distāt a loco vbi residet cō
fessor. ¶ Quid ē s̄tiedū de illo q̄ cōfiteat ⁊ cōfessor eū non
intelligit aut ex dormitione: vel ex impericia lingue. aut di //
stractione nimia. vel ex simili causa. ¶ R̄ndet Johannes. de
Hartheberg. antiqu⁹ doctor in quoli. suis. Sacramentalis
absolutō p̄exigit cōfessionē. cōfessio vero oīs iportat reue //
latiōez q̄ nō pōt esse sine relatōe vni⁹ ⁊ p̄ceptōe alteri⁹. Cū
ergo alterū istorū. s̄. p̄ceptō sacerdotis deficiat in p̄fto casu
credo de illo pctō nō esse cōfessionē. ⁊ p̄ oīs nec ipēdi ab //
solutōez. hec ille. S̄z istud videt̄ itelligi vbi obaudita sunt
pctā graua q̄ de ncc̄ite salutis sūt cōfiteāda. nō de aliis q̄ ca
dūt sub cōsilio ⁊ vbi talia modica raro obaudiūt ab eo q̄
alias nōscit p̄sonā. ¶ Utrum vero penitētiā seu satisfacti
onem impositam post absolutionem debitā factam i pecca
to mortali: vel in toto vel in parte teneatur homo iterare.
Super hoc sunt varie opiniones. in hoc tamen omnes con
cordant q̄ satisfactio facta in mortali: sicut nec alia opa va
lent in foro dei ad tollendū vel minuendū debitum pene
pro peccatis ad quod ordinatur omnis satisfactio. quia cū
non sit in amicicia: non potest esse deo acceptum tale op⁹.
Sed vtrum valet in foro ecclesie militantis ita q̄ non tene //
atur iterare. In hoc est varietas opinionum. Et aliqui di //
cunt q̄ tenetur iterare: quia cum nō potuerit satisfacere deo
nec etiam potuit satisfacere sacerdoti qui in persona dei si //
bi illud iniunxit. Sed Petrus de tharen. ⁊ Jo. p̄si. videntur
simpliciter dicere sine distinctione. q̄ talis nō tenet̄ iterare
tales satisfactiōes. q̄ satisfecit i foro ecclesie militātis i quo
date sūt ⁊ vbi nō iudicat̄ de dispositiōe iteriori. idē videtur

nō intelligētī q̄f

no

p̄n̄z imposita

no

sentire. Vincen. in specul. hist. li. ix. Et dominus Anibalous
 in iij. 7 pro ista opioe videt satisfacere impoicio pnie septē
 nis. que fiebat regulariter p quolibet mortali. vt. xxij. q. i.
 pdicandum. Et verisimile est q in tanto intervallo aliquod
 mortale comittebat. Unde si oportuisset iterare. fuisset hoc
 laquū iniicere animabus. ¶ Tho. cum Alber. magno. in iij.
 distingūt de satisfactione. Dicūt enim q sunt qdam satiffa
 tiones ex quib⁹ remanet aliquis effectus in satisfaciētibus .
 etiam postq⁹ actus satisfatiōis trāsūt. sicut ex ieiunio rema
 net corporis debilitatio. ex elemosina diminutō substantie.
 Et tales satisfationes in pctō facte. nō opz iterare. qz quātū
 ad illud quod de eis manet p pniaz sequentē accepte fiunt .
 Alie satisfatiōes sunt q nō relinquūt effectum in satisfatiēte
 postq⁹ actus trāsūt sicut in oratiōe. 7 hmōi. Actus enī interi
 or q totaliter trāsūt nullo mō viuificat . Unde talis opz q
 iteret . Eandem opinionē tenet pe. de pa. magis declarans.
 Dicit enī q in satisfatiētibus habētibus effectū relictū post
 opus. sicut baptismalis carat effectū hēt recedēte fictōe. sic
 7 istū derelictum ex sacramēto quod opatur ex opere opato
 incipit valere ex sequēti eius approbatōe 7 sacerdotis rati
 habitōe. cū illū vere penitet. 7 nō ex simplici viuificatōe. qz
 op⁹ opans mortuū nūq⁹ viuificat . Et sic illa pnia satisfacit
 nō solum in foro ecclie. s; etiā in foro dei qntū ad id delictū.
 vt non oporteat iterare sicut ieiuniū. elemosina. 7 hmōi. Sed
 si non habent effectū vt est oratio talis pnia facta in morta
 li in nullo satisfacit. qn hic vl⁹ alibi oporteat satisfacere. qd
 videt intelligēdū in foro dei. qz nec ratione ipsi⁹ opis cum
 facit. nec rōne drelicti cū postea penitet cū non hēat dereli
 ctum. s; in foro ecclie satisfacit qz non est necesse eā iterare si
 vult esse in statu saluatōis vel salutis postea penitēdo. sicut
 necesse habebat ipaz adimplere cum fuit sibi imposta. Un
 idē pe. dicit. paulo supi⁹. qz quādo homo de omnibus est
 cōtrit⁹ 7 confessus 7 accipit penitenciam cum absolutione
 si recidiuans peragat eam in mortali. Ipse quidem se liberat
 ab iniūctione sacerdotis. nec incurrit peccatum inobediēcie
 quod incureret si eam non perfecisset quia non est forcus
 vinculum confessoris. qz. dei. vel ecclesie. sed in mortali epi
 stens implendo preceptum dei de honore parentū. vel eccle
 sie. de ieiunio ecclesie ab illo absolute se liberat. ergo 7c .

no bene

hec pe. Cum ergo penitēcia iniuncta ordinē ad tollēdum
vel dimittēdū debitū pene tēporalis. talis q̄ p̄niaz sibi iposi
tam nō habētē effectū derelictū. ut orōnes pficit in mortali.
si reuertitur ad p̄niaz ⁊ tādē morit̄ in statu gr̄e ex quo illam
non iteravit cū p̄ ipaz nō sit solutū de debito pene tēporalis.
soluet eā in purgatorio. nisi p̄ alia opa bona hic satisficiat.
q̄ si nō reuertat̄ ad p̄niaz q̄ p̄niaz pficit in mortali q̄mcūq̄
siue habētē siue nō habentē effectū. soluet illud debitū in in
ferno semp. sicut ille q̄ moritur cū mortalibus ⁊ venialibus
de utrisq̄ soluet penā eternā in inferno. Quāuis enī veniale
debeat̄ pena tēporalis q̄ finē habet. tñ per acc̄ns est q̄ veni
ale puniat̄ in inferno pena eterna. s. rōne status. q̄ in infer
no nulla est redēptio. Non enī est ille stat⁹ expiādi culpam
ad q̄m sequit̄ pena. ⁊ ideo semp remanēte culpa veniali du
rat ⁊ pena. ita tenet Tho. in iiii. vi. xxij. Sed de pena tēpora
li debita p̄ mortali post cōtricionē. pe. de pa. sic declarat in
iij. pctōr postq̄ est deo recōcilitat⁹ est debitor pene finite
non q̄litercūq̄ soluēde. s. in statu gracie in quo solū est deo
accepta. alioquī est debitor tāte pene q̄ntā meret̄ culpa ⁊ il
la est infinita. Unde pctōri p̄ se quod debebat̄ pena infini
ta si erat in mortali s. mutata fuit in tēporalē. supposito q̄ p̄
seueraret in amicia acceptauit de⁹ absolutionē a pena eter
na ⁊ impositōez pene finite sub condicione si in gracia fieret
Et si queratur quare deus magis acceptauit absolutionem
a culpa sine condicione. q̄ absolutionem a pena. Dicendū
est q̄ culpa transiit ⁊ macula non transiit. ⁊ gracia in momē
to aduenit. sed satisfacio futura est. futuris autem solet con
dicio apponi. non aut̄ presentibus nisi peccatis. vel si appo
natur certa est. Talis ergo dimissa culpa punietur in infer
no pena infinita. non propter cōmutationem finite in infini
tam. sed quia debitor est pene infinite ex quo non soluit pe
nam finitam sub condicione qua debuit. sicut perdens p̄ui
legium clerici incidit de foro miti ad forum sanguinis. sic q̄
declinat foro ecclesie incidens in mortali ad forum iusticie
exterminātis inuenit eternā. hoc quod dicit pe. uidet̄ intel
ligendum de eo qui penitenciam iniunctam non habentem
effectum derelictum factā in mortali scito ab eo. vel de quo
dubitat contēnit iterare ex negligencia ⁊ ex labore recusans
hic tenetur in purgatorio facere emendā deo. Sed si quis

no bene

dimittat iterationem talis penitencie ex impossibilitate . qz
 ei deficit tempus . vel credit se eam fecisse in statu gracie . vl
 fuerit in mortali incognito ab eo . vel etiam si scit se fecisse in
 mortali . iterare facit per alium quem credit bonum . vel etiã
 si nec per se nec per alium iterat credit sibi sufficere ad salu //
 tem q̄ impleuit sibi iniunctum . intendens quod minus hic
 fecit satisfacere in purgatorio . ⁊ sic deo facere emendam . per
 huiusmodi omissionem talis non damnatur . Unde ⁊ ipse
 pe . di . xxv . Dicit q̄ qui fecit penitenciam iniunctam in mor
 tali per se pro tanto non tenetur iterare . quia potest in pur //
 gatorio satisfacere . Et si dicatur q̄ videtur inconueniens q̄
 tantum quis puniatur pro peccato dimisso . quia pena eter
 na . ⁊ sic non videtur profuisse in aliquo contricio ⁊ confes
 sio . Respondet Petrus . q̄ licet tantum puniatur extensiuē .
 non tamen intensiuē . sicut pro uno peccato tandiu quan //
 tum pro mille . sed non tam accerbe . Si etiam partem peni //
 tencie fecit . scilicet in statu gracie . ⁊ unus dies remansit pro
 illa die eternam penam luet si non penitet . non tamen tam a
 cerbe ac si nunq̄ contritus ⁊ confessus esset . nec in aliquo fe
 cisset . alias peccatum rediret . hec Petrus . ¶ Nota tamen q̄
 dum quis facit penitenciam iniunctam sibi . si labat in mor
 tali . q̄uis bonum est q̄ citius pōt cōfiteri . tamen cum per
 solam contricionem peccatum dimittatur ⁊ gracia restitua
 tur . q̄ cito iste conteritur etiam ante q̄ cōfiteatur prosequen
 do dictam penitenciam . etiam si sit talis q̄ nō relinquat effe
 ctum post factum in foro dei realiter satisfacit . quia in statu
 gracie est . Unde in nullo tenetur iterare . Ad tollendum au
 tem omne dubium tucius videtur q̄ confessor ⁊ si dat peni
 tencias diutinas ieiuniorum : elemosinarum : peregrinatōnū
 ⁊ huiusmodi prout requirunt peccata . non tamen iniungat
 diutinas penitencias oracionum . ⁊ precipue his de quibus
 potest dubitari de recidiuo .

*no bene d
 dū q̄ fac p̄y*

no

¶ De casibus reseruatis episcopis tam de iure : q̄ de con
 suetudine approbata .

De casibus reseruatis ep̄is de qb̄ d̄r infine cle . dudū
 varie sūt opiones doctoꝝ . Aliq̄ . n . ponunt plures .
 Aliqui pauciores vñ materia nō ē bñ clara . ⁊ in sū //
 ma p̄sana dicit q̄ bñdictus vñdecim . in extrauaganti inter
 cunctas declarauit esse quatuor casus episcopales de iure .

¶ Primo. scilicet peccatum per quod incurrisset irregulari-
tate. ¶ Secundo de incendiariis. ¶ Tercio de pctō ppter qd
esset indicēda solēnis pnia. ¶ Quarto de excomunicatis de
maiori excoīcatōe. Item declarauit qnq̄ esse casus ep̄is reser-
uatis de approbata cōsuetudine. ¶ primo homicide volū-
tarii. ¶ Secundo falsarii. ¶ Tercio violatores eccl̄iastice liber-
tatis. ¶ Quarto violatores eccl̄iastice imunitatis. ¶ Quinto
sortilegi et diuinatores. ¶ Quāuis aut dicta extrauagās fue-
rit reuocata p cle. dudū. tñ quātum ad dictos casus nil imu-
tatū fuit et si ibi alia cōtēta. et sic vidē q̄ adhuc illi remaneāt
Et addit in pisanela q̄ possunt nihilomi⁹ ep̄i in suis ep̄ati-
bus casus reseruare p̄t eis videt̄ expedire. sicut possunt cō-
stitutiones facere. et multo magis cōcilium sinodale vel pro-
uinciale a quoz sentēciis religiosi nō valent absoluere. Jo.
an. extra de. pe. re. si ep̄s. li. vi. glo. iij.

¶ Hosti. ponit alios casus quos ep̄i sibi reseruant.

P Redictis casibus ponit hosti. crimen enorme. et pu-
blicum homicidiū. et sortilegium. et addit istos ali-
os: opp̄ssio puerorū. et etiam ex casu. incestus. cor-
ruptio mōialiū. coytus cū brutis. matrimoniū clandestinū.
vel cōtra interdictū eccl̄ie. periuriū et falsum testimonium. et
blaffemia dei et sanctorū. Hosti. in summa ponit predictos et
addit pctm̄ s̄ naturā et etiam qdlibet enorme qd̄ generalis
vel pticularis cōsuetudo cōseruat ep̄is. in q̄bus aliquando
ep̄i remittūt pctōrem ad sedem aplicam ppter enormitatem
criminū et ad terrorē alioz. hec hosti. Ego tñ nō legi adhuc
esse aliqd̄ pctm̄ p̄cisse ita enorme a quo nō posset absoluere
ep̄s subditū. dum tñ nō habeat sn̄iaz anexā aliqm̄. Quamuis
aut possint absoluere q̄ mittāt aliquando bene faciunt.

¶ De aliis casibus quos ponit Guill. durā. in spe.

G Uillelmus durandi speculator addit in reposito-
rio suo ultra predictos alios casus. s. de flozantes vir-
gines vi oppressas vel seductas. contrahētes post
votū castitatis. fornicatio cū iudea et sarracena. cōci-
piens p̄ adulterium quē vir credit suū. pcurans abortum.
vel sterilitatē in se vel i alia. Cōtrahēs matrimoniū p̄ spōsa //
lia iuramento firmata. Lognosces carnaliter baptizatam.
vel cuius confessionem audiuit. Tenens ad baptismum vel
confirmationem filium extra articulum necessitatis.

Uerberans patrem vel matrem. ⁊ usurarius. Et tandem sic
 cōcludit. Tot casus ponere nō est aliud q̄ ptātez sacerdotū
 restringere. q̄ eis plenarie est data a x̄po. Unde breuiter di //
 co sacerdotes oīa posse quo ad forū penitēcialē que nō sūt
 specialiter in iure ep̄is reseruata. ⁊ q̄ nō sunt ipsis sacerdoti
 bus directe vel p̄ aliq̄ cōsequētiā interdicta. ar. extra. de iu.
 ac si. et de sen. ex. nup. Hoc tñ fateor q̄ v̄bicumq̄ fuerit gra
 ue delictum vel enorme superioris ē iudiciū req̄rendū. Et idē
 dico in oībus casibus in quibus est generalis consuetudo
 ecclesie q̄ sint ep̄iscopis reseruata.

¶ Predicatores ⁊ minores presentati p̄ audiencia confes
 sionum possunt absolvere de casibus quos ep̄iscopi sibi
 reseruant exceptis de iure ep̄is reseruatis.

Iohannes de lig. in q̄dam declaratōe sup. c. oīs. de
 pe. ⁊ re. probat ⁊ concludit ex dictis in mediate ⁊
 Buill. spec. ex. cle. dudū. fratres predicatorum ⁊ mi //
 nores p̄sentatos p̄ audiēcia cōfess̄. posse absolvere ab oīb⁹
 casibus pctōz exceptis p̄cise q̄ in iure reseruāt ep̄is. Sed a
 casibus quos ep̄i sibi reseruāt vel de cōsuetudie sue dioces.
 vel ex suo bene placito. vel p̄cōstitutiōes suas sinodales v̄
 puinciales posse absolvere etiā si ep̄i dictos casus non con
 cedāt. Et sic p̄bat de. dudū. ⁊ statuit q̄ dicti fratres nō pos
 sint absolvere nisi a casibus a q̄bus possunt curati qui eis
 pmittunt in iure. nisi ep̄i vellent plus cōferre aliquid. Sed
 Buill. dicit. q̄ nō obstante q̄ doctores ponāt multos cas⁹
 ep̄is reseruatos. curati possunt absolvere ab oībus occultis
 q̄ i iure nō sūt ep̄is reseruata. ⁊ que nō sunt ipsis sacerdotib⁹
 directe vel p̄ cōsequēciam interdicta. licet ergo ep̄i possint
 certos casus q̄ de iure cōpetūt inferioribus. nō tamen hoc
 possunt simpliciter. nisi in duobus casibus fm Buill. s. di
 recte ut cū aliqui fuerint legitie in crimie dep̄hensi: q̄ meri //
 to fuerit tali ptāte p̄uati. Secūdo indirecte p̄ aliquā cōseq̄n
 tiā. vt cū aliq̄s cā⁹ euenerit. i quo ad vtilitatē cōez expediat
 q̄ talē casū retineat. ⁊ aliter nō. xxv. q. i. de ecclesiasticis. Nō
 aut expediat vtilitati cōi reseruare tot casus. s; hoc est ponere
 laq̄os in via salutis. S; si aliquis vult defendere plures cā⁹
 posse ep̄os rōnabiliter reseruare quo ad sacerdotes prochi
 ales cū sint de foro ep̄oz ⁊ eozū cōstitōibus subiecti. tamen
 hoc nō possunt facere ep̄i erga p̄dictos fr̄es. q; exempti sūt

nec eorum ordinariorum subiecti. extra de exce. pla. nimis prava.
Cum ergo non possint dicti fratres absolueri a casibus reservatis in
iure episcopis. ut dicitur in cle. illa. ergo possunt in omnibus aliis. ut puta re-
servatis ex consuetudine particulari. loci. vel sinodali constitutione.
quod unum negando. alium tacendo concessit. di. xxv. q. l. Nec possunt
prelati dictam concessione reuocare vel defalcare non directe negan-
do licet audire nihilominus habent per cle. nec indirecte prohiben-
do parochianis ne confiteantur eis. extra de preull. q. n. Nec per
retentionem multorum casuum. quod fieret in scandalum legis quod fieri non
debet. extra. de coe. p. costi. Sileat ergo ioh. mo. qui dicit quod si
episcopus potest artare prelatum ordinarium curatorum. potest multo magis ar-
tare prelatum extra ordinariam ipsorum fratrum. quod quod per superiorem concessit
dicitur per inferiorem artari vel reuocari non potest. ut patet di. xxi. infe-
rior. Ad costi. at cle. de preull. reli. ubi dicitur quod a casibus ordina-
riis reservatis quecumque absolueri non presumant. respondendum est. quod
intelligendum est. de casibus in iure reservatis. sicut dicit ista co-
stitutio dudum. Non autem de reservatis per consuetudinem vel statu-
ta aliorum prelatorum quod remouet illa papa in dicta cle. dudum. a
quibus possunt dicti fratres absolueri. Nec Jo. Sz fran. post laud.
dicit quod de casibus episcopalis non potest dari doctrina. cum de-
pendat ex statutis ipsorum episcoporum et doctrinis. Et quis laud. di-
cat quod habens irregularitatem quam solus papa tollere potest non pos-
sit absolui a prelatum ante dispensationem. fran. zan. dicit d. riu. s. quod
potest absolui a prelatum remanente macula irregularitatis. Quia er-
go non est clarum quod sint causa reservati episcopis in iure communi. ideo tucior
quia est in homini quod fratres si possunt sciunt ab episcopo quos casus uult
sibi reservari. et de aliis non se intromittant. et omnes alios sibi fa-
cere concedi. Certum est autem quod secundum omnes absolutio ab excoicatione
maiori reservatur episcopis. Item dispensatio et commutatio uotorum.
Item relaxatio quorumdam iuramentorum. Dispensatio incertorum habes
supra in. ij. parte ti. ultio. fran. zan. de vi. cle. dudum. dicit glo.
Jo. an. lau. pan. stepha. zen. tenere quod episcopus possit reservare
casus de quibus poterant ante hanc constitutionem. s. dudum. absolueri.
ita quod reservatio preiudicet fratribus. i. quod non poterunt tunc etiam ab il-
lis reservatis absolueri. quod est hoc quod dicit hic Jo. de lig.
Et intelligitur ista reservatio casuum episcopaliu de actibus exteriori-
bus cum effectu. non de interioribus. ut si quis desiderauit uel etiam
quisiuit occidere alium. Istud homicidium cordis. de reservatis
episcopis non est. Dicit etiam pe. de pa. quod incestus qui committitur a pue

no bene

cere. et tunc perficiendo iterare non tenetur. et precipue quā
 do non est sibi terminus p̄fixus quē non posset transgredi.
 Quis sibi sit declaratū in quo ip̄am debeat facere. vel i alio
 tēpore ipsam sup̄plere. Eo ip̄o autē q̄ facit sibi p̄positū non
 iplendi p̄niaz sibi iniunctā p̄ mortalibus ex neglia vel con
 tentu peccat mortaliter. q̄ tunc tenet̄ ad illam sub p̄cepto.
 Secus de p̄nia iniūcta p̄ venialibus ad q̄m non tenetur de
 necessitate s̄m tho. Unde etiā si p̄niaz iniūctam p̄ mortali //
 bus dimitteret ex impossibilitate puta infirmitatis et hmōi.
 posset tamē p̄nia iniūcta ab vno confessore mutari ab alio
 cui confitē. etiā sine audientia pctōz illorū p̄ quibus erat
 iposita s̄m pe. de. pa. De hoc uide infra. in §. ¶ Tertius ca
 sus s̄m tho. pe. ray. et hosti. est ex parte confessoris. s. q̄ndo
 est notabiliter ignorans sacerdos. ita q̄ nescit discernere int̄
 mortale et veniale. de cōibus pctis. et p̄cipue cū penitēs ha //
 bet casus int̄catos et difficiles. Cor. durā. or. ms. et addit. et
 hoc nisi penitēs sit pitus et instruat cōfessorē. Cum autē va //
 dit ad eū quē scit ydiotā et ignorantem. Tenet̄ iterare. hec
 durā. quod videt̄ intelligēdū quādo pōt aliū habere suffi
 cientē. Nam si aliū habere nō potest. et multo magis q̄ndo
 est in periculo mortis. potest et debet cōfiteri ei quē habet.
 Unde augsti⁹ dicit. de pe. di. vi. qui uult cōfiteri ut inueni
 at gratiam. sacerdotem querat scientem soluere et ligare etc.
 ¶ Quartus casus etiam ex parte confessoris est impotentia
 absoluendi secundum pe. tho. et ray. et hoc potest esse secun
 dum pe. de pallu. et durā. or. mi. vel quia habet potestatem
 absoluendi artatam. q̄ si ab aliquibus peccatis non po //
 test absoluere superiore sibi reseruante illos et tamen ab illis
 de facto absoluit. et confessus illi cum hoc ei constat tenet̄
 iterum cōfiteri. nō quidē oia. s̄ s̄m pe. de pa. illa tm̄ de qb⁹
 non potuit absoluere. Aut hoc est q̄ nullā habet pt̄atem. et
 hoc vel quia nō erat sacerdos qūuis reputaret̄. vel quia nō
 subditus vel intrusus aut excommunicatus. aut suspensus ab
 officio et huiusmodi. Et absolutus a tali cum illi hoc con //
 stat tenet̄ iterū confiteri. q̄ realiter non est absolut⁹. qūis
 ignorantia facti excuset eum in conspectū dei. ac si esset ab
 solutus dū nescit s̄m tho. in quoli. S̄ pe. de pa. in q̄rto di.
 xvij. q. vj. sic distiguit et nōbilit̄. q̄ aut ipe dimētū quod ha
 bet absoluens est iuris diuini. aut humani. Si iuris diui //

no. bene &

ni. puta qz nō fuit baptizat⁹ talis. v^l nō ordiat⁹. i. casu abso-
lut⁹ a tali tenet iterū cōfiteri. hoc scito. nec papa posset de
ōrio dispensare. Si ē impedimētū iuris hūani puta qz excoi-
cat⁹. suspensus 7 hmōi. Tūc impedimētū aut ē notorium .
aut ocultū. Si notoriū. puta qz māifeste 7 publice verbera-
uit clericū propter quod est excoicat⁹ notorie. vel māifeste
intrusus. i. p cōcessiōez seclariū poit⁹ in ecclia curata. nō per
canōicam cōcessiōē ppter quod titulū nō habet nec po-
testatē sup prochianos illi⁹ ecclie. 7 talis cōfessus tenet ituz
ōfiteri. hoc scito. Sed si impedimētū est ocultū. tūc aut cō-
fitens scit illud ipedimētū aut nescit. Et si scit cōfitēdo illi .
tenet itez confiteri. 7 mortalr peccat coicādo illi in diuinis
Si nescit impedimētū. qd etiā alijs ocultū est. 7 hoc ignorā-
cia facti. tūc non tenet iterare. ar. ff. de. offi. ptozis. l. barba-
rius. Sz si hoc nesciret ignorācia iuris. puta scit illū pcussif-
se clericū. sed credit illū nichilomin⁹ posse ipm audire cōfē-
sm. pe. de pa. nō excusat p hoc qn teneat itare. Et ut nota-
tur in aditiōe bar. in capi. us⁹ cla. ij. qz qz pōt simul 7 semel
absolui a plurib⁹ excoicatiōib⁹. 7 absolues si habz ptātem
dicere potest. ego absoluo te ab oibus excoicatiōib⁹ his qz
cōfessus es. 7 ab alijs quas non habes in memoria si q for-
te sūt. in memoria dicit qz qui impetrat absolutiōem a papa
uel a legato caute facit si se facit absolui ab oibus excoicati-
onibus 7 peccatis de qbus nō recolit. qz tunc si postea re-
colit de aliqbus nō tenet iterū absolutiōē impetrare. licet
de pctō teneat si sit mortale cōfiteri. ¶ Est 7 quint⁹ casus
in quo quis tenet iterare sm pe. de pa. vbi supra videlz im-
pedimētū ex parte cōfētis scitū ul oblitū ul ignoratū pba-
biliter. puta qz erat excoicat⁹ maiori uel minori excoicatiōe
licz nesciret. cū postea sciuit tenet itez cōfiteri absoluendus
quia ligat⁹ excomūicatiōe absolui nō potuit a pctis. 7 pba-
bilis ignorācia pseruat a culpa 7 pena irregularitatis. sz nō
facit eum non esse excoicatū. ppz qd si tūc eligeret. v^l si bñ-
ficiū cōferret. ignorācia nō faceret qz sibi aliqd ius acqre-
ret. vt de cli. ex. appo. Est aut minus capax sacramentoz a
quoz pticipatiōe directe excludit qz quorūcūqz alioz 7 idō
absolutō nulla. Et dicit idē pe. qz in hoc casu 7 i alijs in qui-
bus qz tenet iterare cōfessionē si cōfiteat⁹ eioz nō oportz ite-
rare pctā explicite. sz solū implicite dicendo in illis q uobis

Robine

no

no

137
alias dixi .sicut si nulla fuisset absolutio per multos dies fie-
ri de facto .dilatata enī absolutō p̄ mltos dies fieri p̄t .etiā
si ipse oblitus fuerit .dū tamē prius p̄nia ei innotuerit . q̄ si
non taxasset p̄niaz . tūc oportet ad memoriā reducere . vt mo-
deretur iuste . Hec pe . Guill . etiā dicit q̄ p̄nia non req̄rit tā
tam cōtinuitatē agendorū ⁊ dicendorū sicut alia sacramenta
sed in vna die p̄t fieri pars confessionis ⁊ in altera alia . vel
in vna die audiri confessio ⁊ alia impendi absolutō ⁊ iniun-
gi p̄nia . ¶ Sextus casus est quādo quis facit cōfessionem in
mortali . seu sine p̄posito abstinendi . Sz q̄ iste casus habet
varias opiniones ⁊ est satis difficilis declarabit̄ in sequen-
tis . Una ex cōditōibus cōfessionis est q̄ sit lacrimabilis . i .
cum dolore seu displicēcia de pctis . saltē fm̄ rōez . Unde q̄ //
runt doctores . vtrum cōfessio facta ab eo qui nō ē cōtritus
quia .s. non dolet sufficiēter . vel nō p̄ponit abstinere a pctis
valeat . ita q̄ nō teneat̄ eā iterare . Et respondet pe . de pa . in
iiii . di . xvij . q̄ circa hoc est triplex modus p̄cedēdi . ¶ Prim⁹
est q̄ non valeat ad remissionē culpe nec pene . Nec tūc rece-
dente fictione . Unde ⁊ tenet̄ iterare . Et hec est opinio goff .
inquoli . Ray . ⁊ hosti . in sūma . fm̄ etiā bonāuenturā in iiii .
⁊ durā . ordi . mi . Robertū olchoch . ⁊ vincēciū in spec . istori
¶ Secundus modus dicendi est q̄ talis cōfessio valet ad re-
missionē culpe quādo ipenitēs cōfiteat̄ ⁊ absoluit̄ . licet tunc
nō recipiat fructū cōfess̄ . tñ recedēte fictōe recipiet sicut ē de
baptismo Et rō h⁹ forte ē . q̄ sicut i baptismo recipit̄ caract̄
ad quē recedēte fictōe seq̄t̄ grā . Ita i p̄nia ipmit̄ quidā orna-
t⁹ ad quē recedēte fictōe seq̄t̄ grā . Et hec est opinio Tho . pe .
ricar . or . mi . in iiii . io ⁊ ber . in glosa . Uidet̄ etiam esse grani .
de . pe . di . j . mēsurā . in § . sequēti . dicit enī q̄ non est necesse
q̄ pctā que semel sacerdoti cōfessi fuimus eadē denuo cōfi-
teamur . Et est terci⁹ modus dicendi cōcordās ambas . Aut
enī talis nō habet intencionē confitēdi sacramētalit̄ ⁊ absol-
uēdi . sz veridēdi . Aut hz itētōez cōfiteōdi . In primo casu non
liberat̄ a p̄cepto diuino de confessiōe . q̄ sine intentiōe non
potest suscipi essēcia sacramēti . q̄ cōsistit in vsu . Unde tene-
tur iterū cōfiteri . Si aut̄ intēdit . tūc distinguēdum . q̄ inten-
dens implere p̄ceptū ⁊ suscipere verū sacramentū quod ecclesia
confert . aut nullā habet penitēciam de pctō suo . aut aliqm̄ .
Si nullam . tūc p̄nie sacramētū nō suscipit . q̄ pars essēcia

no. bene.

no

lis sacramenti huius quod consistit in actu suscipientis est
actus interior. Unde sine eo non est. sicut non est matrimoniū si
quis iterum verū sacramētū. non tamen cōsentire nisi in carnalē co-
pulā et ad tēp⁹. Sed si aliquis pñiaz hz de pctis suis. tūc iterum
distinguedū. qz aut talē hz pñiā q̄ sufficit in sacramēto. puta
atrit⁹ accedit ad cōfessiōez ex quo ibi fit cōtrit⁹. Unde fuga
est fictio. et sic non hz dubiū qz et sacramētū suscipit et effectū e⁹
.s. remissionē pctōz. Unde non tenet iterare. Et similiter ymo
forti⁹ si accedit contrit⁹. Si vero hz talē pñiaz q̄ non sufficit
cū sacramēto ad grāz. qz nec etiā atrit⁹ accedit. tūc est vera
opio. Tho. s. q̄ fictiōe recedēte. tūc incipit valere cōfessio. et
non tenet cōfiteri nisi fictionē. potest igit⁹. opio tho. multis
modis saluari. Uno modo loquēdo de eo q̄ fict⁹ est p̄uatie
non positive. qz. s. hz dolorē: s; ita ip̄fectū. q̄ nec cū sacramē-
to actu suscepto sufficit ad cōtritionem nihilomī⁹ cū hanc
p̄fectionē q̄ est fictio non cōfite⁹. qz credit esse sufficiēter
dispositus. et sic non scienter celat pctm̄ quod fuit in hoc.
qz non examinauit cōsciētiam suā sicut debuit. et sic qz erat er-
ror iuris diuini non tollit fictionē respectu ultimi effectus sa-
cramēti. qz improbabilis. Unde non excusat. s; eo ip̄o q̄ error
tollit fictionem q̄ excludit essentiam sacramēti. Tali ergo q̄
verū sacramētū suscipit ornatus imp̄mit⁹. sed gracia non dat⁹
sed postea q̄ndo redit ad cor et recollit se non fecisse bene debi-
tum suū ex negligēcia aliqua oblitū. tūc incipit valere cōfes-
sio et non tenet cōfiteri illa q̄ p̄⁹ confessus fuit sic fictus. qz
non fuit dimidiata ex intēcione. sed solū illā fictionē tenet cō-
fiteri. Si aut⁹ fuisset fictio positive. qz. s. non dolet et sciēter ce-
lata fuisset cōfessio nulla. vel si fuisset confessio. non debuisset
dari absolucio. s; si data fuisset dubiū ē utrū ornat⁹ imp̄ss⁹
esset. in quo casu tho. non pōt intelligi. opio. ¶ Secūdo mō-
intelligi pōt opio tho. q̄ndo est positia fictio q̄ntū ad hoc
quod non dolet nec p̄ponit abstinere. tunc ista fictio non
occurrit sibi vt cōfite⁹ nec actu cogitat q̄ teneat⁹ eā cōfite-
ri. tunc enī sicut de peccato quod occurrit quidē sed non cre-
dit q̄ sit pctm̄. aut q̄ sit mortale et de necessitate cōfite⁹di. p̄
idem est ac si fuisset oblitū p̄ negligentia nec fecisset debitū
suum de scrutando conscienciam suam. in quo casu solum
illud est confitendum et est verum sacramentum. licet sit hec
ignorancia iuris diuini ficti ibi. et hoc modo potest substi //

no. bene.

ris quando non habet usum rationis. non est de reservatis
epis. qz nec p hoc tollit virginitas. nec causat affinitas.

¶ Que est atrox iniuria et levis.

A

Trox in iuria est. si membrum mutilat. si dens frangat.
Enormis iuria est si nimis sanguis exiit de membro de
quo exire non consuevit. Si oculum efoderet. Si baculis

verberaret vel cecidit. Si interficit. extra. de sen. ex. cum illoz.
Gravis iniuria est si persona ecclesiastica incarceraret. Si eius
vestes rupunt. Si ex de liberatione citra vulnera punis vel
calcibus percutit. extra. de offi. dele. excoicatis. ¶ Levis vel
modica iniuria est que modica percussione vel impulsione
puni. palme vel manus aut digiti. vel baculi seu lapidis fit.
aut si aliquis capit per manum aut capillos vel per vestimentum ali
quem presbiterum et dicit si tu non esses presbiter etc. extra. e. puenit
ad nos. Et super istud. cap. Jo. an. qd credit qd in leuib' iniuriis
possunt absolvere epi. et in levi oes indifferenter absoluunt. In
mediocri certas personas privilegatas ut hostiarios. officia//
les. seruos. clericos ceteros viuentes et pfectos. in enormibus.
nullos. ¶ Nota qd violencia esset si quis teneret clericum per
vestes. vel per frenum eque cui insidet clericus cum abire non possit
quo vellet. Auferens etiam rem violenter a clerico excoicatus est.
¶ Et nota qd duo requiruntur ut quis incidat in casum. scilicet qd sit
animus dolosus et facti perpetratio.

¶ Nota de attritione et contritione.

¶ Tho. in iiii. di. xvij. ait qd dicitur est inter attritionem et contritionem
Nam attritio importat quandam displicentiam de peccatis sed imperfectam.
Utrum attritum. i. aliquo modo tritum. sed contritio importat perfectam dis//
plicentiam de peccatis. Utrum attritum. i. simul totum tritum et in puluerem re//
datum. Est autem contritio secundum pe. i. iiii. di. xvij. dolor voluntarie
assumptus pro peccatis cum proposito confitenti et satisfaciendi voluntarie.
Et secundum eundem ea. di. opz qd contritio habeat de omni peccato mortali
et ratio est quia in omni peccato mortali est actualis auersio voluntatis a deo
et quia contraria dicitur curare. ideo opz qd in omni remissione peccatorum sit
actualis conuersio ad deum et auersio a peccato et hoc dicit contri//
cio. De peccatis autem oblitis sufficit contritio generalis cum co//
natu ad recordandum et dolendum. Dolere etiam debet de
obliuione peccatorum que contingit ex negligentia.

finis.

no

no bene

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a title or header.

Main body of faint, illegible text, appearing to be several lines of a letter or document.

Lower section of faint, illegible text, possibly a signature or a closing paragraph.

Faint text at the bottom of the page, possibly a date or a reference.

CENTRO NACIONAL DE RESTAURACION DE
LIBROS Y DOCUMENTOS.

Nueva encuadernación por carecer
de ella.

Nº de Reg.: 3027 Octubre 1976

